

ഹദീസുകൾ അടയാളപ്പെടുത്തിയത്

ഹിജറ്റ് പത്താം വർഷം ദുൽഹിജ്ജ മാസം, അറഹത്തിന്റെ ദിനത്തിൽ ഹജ്ജത്തുൽ വിഭാഗംലെ നമ്പിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ തടിച്ചുകൂട്ടിയ ലക്ഷ്യത്തിൽ പരം അനുയാധികളോട് നമ്പി (സ) പറഞ്ഞു: “ഞാൻ നിങ്ങൾ ഇടുട പക്കൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഏൽപ്പിക്കുന്നു, അവ മുറുകെ പിടിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾ വഴിപിശക്കുകയില്ല; അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥവും അവന്റെ ദുൽഹന്റെ പര്യക്കുമാണാം.” ബുർആതുനും, സുന്നതുമാണ് നമ്പി ഉദ്ദേശിച്ചത്. ഈസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണമാണ് ബുർആത്. ബുർആതിന്റെ വിശദീകരണമാണ് സുന്നത്. സുന്നത് എന്നത് ഹദീസിന്റെ പര്യായമാണെന്ന് പറയാം. ഹദീസ് കൂടാതെ ബുർആത് ഗ്രഹിക്കുക സാഖ്യമല്ല.

ഹദീസ് എന്നാൽ

നമ്പിയുടെ വാക്കുകളെയും, പ്രവൃത്തികളെയും മനനാനുഭാദങ്ങളെയും ഹദീസ് എന്ന് പറയുന്നത്. അല്ലാഹു നമ്പിക്ക് ബുർആത് അവതരിപ്പിക്കുകയും, വാക്കുകളിലുടെയും, പ്രവൃത്തികളിലുടെയും അവ അനുയാധികൾക്ക് വിശദീകരിച്ച് കൊടുക്കാൻ ആജ്ഞാവിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്പിയുടെ കർപ്പനകളും, പ്രവർത്തനങ്ങളും അൽപ്പം പോലും തെറാാതെ അനുയാധികൾ അതിസുക്ഷ്മതയോടെ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുകയുണ്ടായി. അവർ നമ്പിയെ അക്ഷരത്തിലും, അർമ്മതിലും അനുസർിച്ചുവെന്നതാണ് വന്നതുത്. നമ്പിയെ അനുസർിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തങ്ങളുടെ യുക്തിക്ക് പോലും അവർ സ്ഥാനം കർപ്പിച്ചിരുന്നില്ല.. ഏകക്കൽ അലി (റ) കുതിരപ്പുറത്ത് ഇരുന്ന് പുഞ്ചിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. കാരണം ആരാഞ്ഞപ്പോൾ നമ്പി ആ സ്ഥലത്ത് പച്ചകുതിരപ്പുറത്ത് ഇരുന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചത് അദ്ദേഹം കാണിരുന്നുവെന്നാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്. നമ്പിയെ ഇത്തരത്തിൽ സ്വഹാവികൾ അനുകരിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. നമ്പിയോട് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ആദരവും, സ്കേനഹവുമായിരുന്നു ഇതിനുള്ള പ്രചോദനം. അത്കൊണ്ട് നമ്പിയെ അവർ സമ്പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുകയും, ഓരോവാക്കും ഓർമ്മയിൽ സുക്ഷിക്കുകയും, പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.

നമ്പിയെ വിചുപിരിയാതെ ഒപ്പു നടന്നിരുന്ന സ്വഹാവികൾ വഴിയായി നമ്പിയുടെ പോതുജീവിതം ഒരു തുറിന പുസ്തകംപോലെ ലോകത്തിന് ലഭിച്ചു. അത് പോലെത്തന്നെ നമ്പിയുടെ ഗാർഹിക ജീവിതം അവിടുതെ പത്തനിമാരിലുടെയും, പുത്രി ഫാതിമയിലുടെയും, ഉറു മിത്രങ്ങളിലുടെയും ബാഹ്യലോകത്തിന് ലഭിച്ചു.

» ഹദീസും എഴുത്തും

ആദ്യകാലത്ത് ഹദീസുകൾ എഴുതി വയ്ക്കുന്നതിനെ നമ്പി (സ) വിലക്കിയിരുന്നു. ബുർആതും ഹദീസും കുടിക്കലരാതിരിക്കാനായിരുന്നു അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നത്. പിന്നീട് ഈ നിയന്ത്രണം നമ്പി നീക്കിയതോടെ ഹദീസുകൾ സ്വഹാവികൾ എഴുതി സുക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഏകക്കൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ നമ്പിയെ സമീപിച്ച് ഹദീസ് രേഖപ്പെടുത്തിവയ്ക്കാൻ സമ്മതം ചേരിച്ചു; നമ്പി അതിന് സമ്മതം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യം സ്വഹിപ്പിച്ചു ബുഖാരി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടും. ഇത്തോലെ അബുഹുരൈറ (റ), ഇബ്നു അബുഅസ് (റ) പോലെയുള്ള സാക്ഷരരായ മറു സ്വഹാവികളും ചെയ്തുവന്നു. “എന്റെ വചനം കേൾക്കുകയും, അത് മന:പാഠമാക്കുകയും, പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സംത്യപ്തിയുാകുമെന്ന്” നമ്പിയുടെ പ്രസ്താവന ഹദീസ് ശേഖരിക്കുന്നതിലും, എഴുതി സുക്ഷിക്കുന്നതിലും, അവ മറുള്ളവർക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുത്ത് പരിപ്പിക്കുന്നതിലും സ്വഹാവികൾക്ക് എറെ പ്രചോദനം നൽകുകയുണ്ടായി.

ബുഖാരിക്ക് മുന്ന് ഹദീസുകൾ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ ആരും കേകായീകരിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന് ചില യുണോപ്പൻ എഴുത്തുകാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധ ഇംഗ്ലീഷ് എഴുത്തുകാരനായിരുന്ന സ്പീഡുർ ഇരു വാദഗതി തെറാാബന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നമ്പി (സ) യുടെ ജീവിതത്തെ വിശദീകരണ ബുഖിയോടെ വിശകലനം ചെയ്ത അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: “നമ്പിവചനങ്ങൾ ഹിജറ്റ് ഒന്നാം നൂറാണ്ടിൽ എഴുതി സുക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും അവ സ്വഹാവിമാർ മന:പാഠമാക്കി വയ്ക്കുക മാത്രമാണുണ്ടായതെന്നും പൊതു വെ ധാരണയുണ്ട്. ഹദീസനാ, ‘അദ്ദേഹം

നമുക്ക് പരിഞ്ഞുതന്നു’ എന്ന് ഹദീസുകൾക്ക് മുന്നിലുള്ള പ്രയോഗം കണ്ട് യുദ്ധോപ്യന്ന് പണ്ടശിത്തമാർ ബുഖാരിയിലുള്ള ഒരു ഹദീസും അതിന് മുൻ ആരും എഴുതി സുക്ഷിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് തെറിഡിലും ചിത്രം ഉള്ളൂ.... എന്നാൽ ഈത് അബൈഥമാണ്. ഇവ്വനു അംറു, മറി സഹാബികളും നബിപചനങ്ങൾ എഴുതി സുക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നതാണ് വസ്തുത. പിൽക്കാലക്കാർ ഈ മാതൃക പിതൃദരുകയാണ് ചെയ്തത്.” (ജേണൽ ഓഫ് ദി ഏഷ്യാറിക്ക് സൊസൈറ്റി ഓഫ് ബംഗാൾ, കൽക്കത്ത, വാള്യം 25, പേജ് 303).

ഹിജ്ര 65-ൽ നിരൂതനായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറുവെങ്കുൽ ആസി സാക്ഷരതായ സഹാബിയായിരുന്നു. ഹദീസുകൾ എഴുതിവെക്കാൻ നബി അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മതം കൊടുക്കുകയും, അദ്ദേഹം എഴുതി പുസ്തകമാക്കി സുക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പുസ്തകം “അസ്സഹീഫതുസ്സഹീഫ” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ ഈ പുസ്തകം ഒരു പെട്ടിയിലിട്ട് പൂട്ടി ഭദ്രമായി സുക്ഷിച്ചിരുന്നതായി ‘മുസന്നു അഹർമദിൽ’ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഗ്രേഷം മകൾ അത് ഭദ്രമായി സുക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ ആയിരം ഹദീസുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്ന് പ്രസിദ്ധ ഹദീസ് പണ്ഡിതനായിരുന്ന ഇവ്വുകുൽ ആസീർ ‘ഉസ്തുൽ ഗാബായിൽ’ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇമാം അഹർമദിന്റെ മുസ്തനദിൽ ഈ ഹദീസുകൾ മുഴുവനും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഇത്തപ്പോലെ ചെറുതും വലുതുമായ പല ഹദീസ് ശേഖരങ്ങളും പല സഹാബിമാരുടെയും കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹിജ്ര 40 - 131 കാലത്ത് ജീവിച്ച ഗുമാമുഖ്യമായും അബൈഹുരോഹി (റ) യിൽ നിന്ന് കേട്ടു പരിച്ച ഹദീസുകളെല്ലാം ഒരു പുസ്തക രൂപത്തിലാക്കിവെച്ചു. ആ പുസ്തകത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകിയ പേര് “അസ്സഹീഫതുസ്സഹീഫ” എന്നാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ 138 ഹദീസുകളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അലി (റ) വും ഹദീസ് എഴുതി പുസ്തകമാക്കിയിരുന്നതായി രേഖയുണ്ട്. അങ്ങനെ നബിയുടെ ജീവിതകാലത്ത് തന്നെ ഹദീസുകൾ എഴുതി പുസ്തക രൂപത്തിൽ സുക്ഷിച്ചതായി തെളിയുന്നു.

എന്നാൽ നബി ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഹദീസുകൾ എഴുതി സുക്ഷിക്കേണ്ടത് ഒരു അടിയന്തിര ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. കാരണം അനുധായികൾക്ക് വല്ല വിഷയത്തിലും വല്ല സംശയവും ഉായാൽ ഉടനെന്നതെന്ന നബിയെക്കും പ്രശ്ന നിവാരണം തേടാനുള്ള സ്വന്തകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല സഹാബികൾക്ക് തന്നെ പരിസ്വരം ചോദിച്ചും സംശയ നിവാരണം നടത്താമായിരുന്നു. ഒരു വിഷയത്തിൽ വ്യത്യസ്തതാഭ്യാസം ആരക്കിലും പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ ഉടനെ നബിയെ സമീപിച്ച് യഥാർത്ഥ വിഭി അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു.

സർവ്വോപരി മികച്ച സഹാബിമാരും ഹദീസ് മനസ്സാംമാക്കിയിരുന്നു. എല്ലാവരും സാക്ഷരതായിരുന്നില്ലെന്നത് ഒരു യാമർമ്മമാണ്. മനസ്സായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാന സുക്ഷിപ്പുകേന്ദ്രം. എന്നാൽ നബി വഹാതാവുകയും, സഹാബികൾ ഇന്റലാമിക് സാമാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ ഹദീസുകൾ ശേഖരിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കുകയും ആവശ്യക്ത വർദ്ധിച്ചു. ധാരാളം ഹദീസുകൾ ഹൃദയമാക്കിയിരുന്ന സഹാബികൾ മരണപ്പെടുത്തോടെ ഹദീസ് പിൻകാലക്കാർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന സാഹചര്യം ഉണ്ടായി. അതിനും പുറമെ ഉസ്മാൻ (റ) എൻ്റെ വിലാഹത് കാലത്ത് തന്നെ സാമാജ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ കൂഴപ്പുങ്ങൾ കുത്തിപ്പോക്കാൻ തത്പര കക്ഷികൾ ശ്രമിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ വാദങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശമ്പത്തിൽ അവർ വ്യാജ ഹദീസുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. “ഒരു നബിയും പിൻഗാമിയെ നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ പിൻഗാമിയായി അലിയെ നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് മുഹമ്മദ് നബി ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞത്” എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് നബിയുടെ പേരിൽ കളജ് ഹദീസ് കെട്ടിയും കാരാൻ ശമിച്ച ആദ്യത്തെ വ്യക്തിയാണ് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബാൻ. വാബാരിജുകളും, ശീളകളും ഉടലെപ്പെടുത്തോടെ വ്യാജ ഹദീസുകൾ ശേഖരിച്ചു ഉച്ചിതമായ തോതിൽ പുസ്തക രൂപത്തിലാക്കാൻ ഉമാൻ വലീഹയായിരുന്ന ഉമരുഖ്യമാണ് അബ്ദതിൽ ആസീൻ (മരണം എ.ഡി 720) ഉത്തരവിട്ടു. അങ്ങനെ ക്രോധിക്കുത്തമായ ഒന്നാമത്തെ ഹദീസ് ശ്രദ്ധം റബീഉബ്നു സബീഹയുടേതാണെന്നാണു ചരിത്രം പറയുന്നത്.

‘എന്നെങ്കുറിച്ച് മന:പുർണ്ണം വ്യാജ പ്രസ്താവന ചെയ്യുന്നവൻറെ ഇതിപ്പിടം നരകമാണെന’ നബിയുടെ പ്രസ്താവന ഹദീസിൽ മായം കല്പരാതെ സുക്ഷിക്കാൻ കെതർക്കിടയിൽ എറെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയെങ്കിലും സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ കളള ഹദീസ് നിർമ്മാണത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞില്ല. വ്യാജ ഹദീസ് നിർമ്മാണം വ്യവസായവർക്കൾക്കുപെട്ടു എന്ന് വരുത്തിന്തീരക്കാൻ “ബന്ധക്ക തിന്നവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടക്കു” മെന്ന് നബി പറഞ്ഞതായി കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. കൽപിത ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് ശരിയായവ തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നത് ഹദീസ് പണ്ഡിതന്മാരെ സംബന്ധിച്ചേട്ടേണ്ടം അതുനും ശ്രദ്ധകരമായ ജോലിയായിത്തീർന്നു. അവരുടെ കിന്നാലും ഫലമായി കളള ഹദീസുകളെയും, കളളിപ്പോർട്ടർമാരെയും അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. മദീനയിലെ ഇംഗ്രേസിലും അബീയഹ്രയ, ബഗ്ദാദിലെ അൽ വാബിൽ, വുറാസാനിലെ മുവ്പത്തുംനു സലം, സിറിയയിലെ മുഹമ്മദുഖ്നു സയ്ക്ക തുടങ്ങിയവർ കുപ്രസിദ്ധരായ കളള ഹദീസ് നിർമ്മാണക്കളായിരുന്നു. ഹദീസ് ശേഖരങ്ങളിൽ നിന്ന് കളള ഹദീസുകളെ നീക്കം ചെയ്യാൻ ഹദീസ് പണ്ഡിതന്മാർ കടുത്ത നിബന്ധനകൾ വയ്ക്കുകയുണ്ടായി. നനാമതായി കെതരും, സത്യ സന്ധരുമായ ആളുകളിൽ നിന്ന് മാത്രമേ അവർ ഹദീസ് സീകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഹദീസ് ഉലരിക്കുന്നയാൾ ജീവിതത്തിൽ ഒരു ചെറുവിഴച്ച പോലും വരുത്തുന്നയാളാണ് എന്ന് അറിഞ്ഞാൽ അവർ ഹദീസ് സീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരുക്കത്തെ തളയ്ക്കാനായി കേഷണമാണെന്ന മട്ടിൽ പാതം കാണിച്ച് പറിച്ചുവെന പേരിൽ, ഓരാൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഹദീസ് ഇമാം ബുവാർ അധാളിൽ നിന്ന് സീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഇന്നനാദ്യം (നിവേദകരുടെ പരമ്പര) മത്കും (ഹദീസിന്റെ ഉള്ളടക്കം) കുറിമറിതാണെന്ന് ഭോദ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ ഹദീസ് പണ്ഡിതന്മാർ ഹദീസ് സീകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ; അതിന് ഭേദം നിവേദന പരമ്പരയിൽ വരുന്ന ആളുകളുടെ ജീവചരിത്രം ശേഖരിച്ച് അവർ കർക്കശമായ പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കി. “അസ്മാളർ റിജാൽ” എന്ന പേരിൽ ഹദീസ് റിപ്പോർട്ടർമാരുടെ ജീവചരിത്രം തന്നെ അവർ തയ്യാറാക്കി. നിവേദകരിൽ പ്രവാചകൾ വരെയുള്ള ഓരോരുത്തരും, സത്യത്തിലും, ക്ഷതിയിലും, സഭാവത്തിലും സുപ്രസിദ്ധരായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ഹദീസുകളെ ഉന്നതനിലവാരമുള്ളൂ, സീകാരുജ്യയോഗ്യമായ ഹദീസുകളായി കണക്കാക്കിയിരുന്നില്ല. ബുർആൻറ്റെ തത്ത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒരു ഹദീസും സീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. സനദ്യം മത്കും പിലയിരുത്തി ഹദീസുകളെ വിമർശന പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കി വ്യത്യസ്ത ശ്രദ്ധിയുകളായി ഹദീസ് നിരുപക്കാർ തരംതിരിച്ചു.

» ഹദീസുകളുടെ വിജ്ഞാം

ഹദീസുകളെ മൊത്തത്തിൽ വാലി, ഫിഅ്സലി, തബ്രീർ എന്നിങ്ങനെ തരം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബിയുടെ പ്രസ്താവനകളെ വാലിയെന്നും, പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഫിഅ്സലിയെന്നും, മാനാനുവാദത്തെ തബ്രീരിയെന്നും പറയുന്നു. ഹദീസുകളെ നബി, വുദുസി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായും തരം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബിക്ക് വുർആനിന് പുറമെ ലഭിച്ച വഹ്യകളെ വുദുസിയായ ഹദീസ് എന്നാണ് പറയുക. ഒരുപാട് പേര് നിവേദനം ചെയ്ത ഹദീസുകളെ മുതവാതിർ എന്നും, ഒറിയാൾ മാത്രം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഹദീസുകളെ ആഹാർ (ഒന്നോ രണ്ടോ പേരേരോ അശ്ലൈക്കിൽ ഒരു കൊച്ചുസംഘമോ നിവേദനം ചെയ്താലും ദൃശ്യജ്ഞനാനും ലഭിക്കുന്ന സംഖ്യാ ലഭമില്ലാത്തതു കൊണ്ട് അതിനൊക്കെ ആഹാർ എന്നു തന്നെ പറയുന്നു.) എന്നും പറയുന്നു. മുതവാതിരായ ഹദീസുകൾ വിശ്വാസ യോഗ്യങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ആഹാർ ഹദീസുകൾ കർശനമായ വിമർശന ബുദ്ധ്യാ വിശകലനം ചെയ്തശേഷം മാത്രമാണ് സീകാരുമോ, അസീകാരുമോ എന്ന് വിധിയെഴുതുക. ഇങ്ങനെ ആഹാർ ഹദീസുകളെ സഹീഹ് (ശരിയായത്), ഹസൻ (നല്ലത്), ഇള്ളഹ് (ബലഹീനം), മുള്ളാൻ(കൽപിതം) എന്നിങ്ങനെ നാലായി തരം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് സർവ്വസീകാരുവും, രണ്ടാമത്തേത് സീകാരുവും, മൂന്നാമത്തേത് ദൃശ്യലഭവും, നാലാമത്തേത് വ്യാജവുമാണ്.

രാഗ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിധി പ്രസ്താവത്തിൽ ഇള്ളഹ് ഹദീസ് പ്രമാണമായി സീകരിക്കുന്നതല്ല. അതു നിവേദകൾ മുതൽ നബിവരെയുള്ള നിവേദക പരമ്പരയിൽ ഇന്നനാശം അവിച്ചിന്നമായി നിലകൊള്ളുകയും, നിവേദകരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവചരിത്രം കുറിമറിതാവുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ ആ ഹദീസ് സഹീഹായി കണക്കാക്കപ്പെടുകയുണ്ടും. സഹീഹായ ഹദീസുകളെത്തന്നെ വിവിധ ശ്രദ്ധിയുകളായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബുവാർയും, മുസ്ലിമും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഹദീസുകളെ സർവ്വ സീകാരുജ്യങ്ങളായി എല്ലാംനു. ഇവയെ ‘മുത്തപ്പവും അലൈഹി’ എന്ന് പറയുന്നു. ഇത് ഒന്നാം ശ്രദ്ധിയുള്ളുള്ള സഹീഹുകളാണ്. ബുവാർ മാത്രം

രിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത് രണ്ടാം ഗ്രേറ്റിയും, മുസ്ലിം മാത്രം നിവേദനം ചെയ്തത് മുന്നാം ഗ്രേറ്റിയുമായും, മറ്റൊള്ളവർ രിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതിനെ അതിന് താഴെയുള്ള ഗ്രേറ്റിയുകളായും എല്ലാം.

ഹസൻ എന്ന ഇന്ത്യൻപ്പേട്ട ഹദീസുകളും പ്രമാണധ്യാനങ്ങളാണ്. നിവേദകരിൽ ചില്ലറ പാക്ഷിഫുകൾ എന്തെങ്കിലും ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഹദീസുകളെ ഹസൻ എന്നേ പറയു. നിവേദക ശുംഖലയിൽ കണ്ണിവിട്ടുപോവുകയോ, നിവേദകർക്ക് നൃനതകളുടെ ഓപ്പ് വരുകയോ ചെയ്താൽ അത്തരം ഹദീസുകളെ ഒള്ളൂപ്പ് എന്ന് പറയുന്നു. നിവേദക പരമ്പരയിൽ പിശസ്തരല്ലാത്തവർ കടന്നുകുടിയാൽ ആ ഹദീസുകൾ മുള്ളാൻ അമ്പവാ വ്യാജ നിർമ്മിതങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടും.

ആഹാർ ഹദീസുകളെ, മശ്രഹുർ, അസീസ്, മുത്തസിൽ, മർഹുഞ്ച്, ഗരീബ്, മുഅല്ലബ്, മുർസൽ, മുൻവത്രിൻ, മുഅളജൽ, മത്രുക്, മുൻകർ, ശാഭ്, മറവൂപ്പ് തുടങ്ങിയ നിലയിലും തരം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ മശ്രഹുർ, അസീസ്, മുത്തസിൽ, മർഹുഞ്ച് എന്നിവ സീകാരു ദോഗ്രങ്ങളും, മറ്റൊള്ളവ നൃനതകളുള്ളവയുമാണ്. ദോഗ്രമാരായ പലരും രിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഹദീസുകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ദോഗ്രനായ ദോഷമാത്രം രിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഹദീസിനെയാണ് ശാഭ് എന്ന ഇന്ത്യൻപ്പേട്ടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. നിവേദക പരമ്പര പ്രവാചകരും സ്വഹാബിമാർ വരെ എത്തി നിർക്കുന്ന ഹദീസിംഗ് മുവുപ്പ്. നബിയിൽ നിന്ന് കേട്ട സ്വഹാബി ആരെന്ന് വ്യക്തമല്ലകിൽ അതിനെ മുർസൽ എന്ന് പറയുന്നു.

നബിയുടെ കാലത്ത് തന്നെ ഹദീസ് എഴുത്തും ശ്രദ്ധ രചനയും നടന്നുകിലും, വ്യവസ്ഥാപിതമായ രീതിയിൽ ചിട്ടയോടെ ശ്രദ്ധരചന നടക്കുന്നത് ഉമർഖനു അബ്ദിൽ അസീസിന്റെ ഉത്തരവോടെയാണ്. ഇത്തരം ശ്രദ്ധങ്ങളിൽ എടുത്തുപറയത്തക്കതാണ് ഇമാം മാലിക്കിന്റെ ‘മുവത്’. രണ്ടായിരേതൊള്ളം ഹദീസുകളാണ് ഇതിലുള്ളത്. പതിനായിരം ഹദീസുകളിൽ നിന്നാണ് ഇവ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്. വലീഹാ മൻസുരിന്റെ കാലത്താണ് മുവതയുടെ രചന നടന്നത്. ഫിജി 136–140 വർഷമാണ് മൻസുരി വലീഹയാകുന്നത്. ഇമാം അഹമ്മദുഖനു ഹന്തൽ (റ) പ്രസിദ്ധഗായ മുഹമ്മദിസായിരുന്നു. ലക്ഷ്യബന്ധകൾക്ക് ഹദീസുകൾ മനസ്പാദംമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം വിബോതമായ ‘മുസ്ലിം’ അഹമ്മദിന്റെ രചയിതാവാണ്. അൽവാബിൽ, അബുനൂഹാപിളൽ യമനി, അബ്ദുല്ലാഹിബന്റും, യഹ്യാബനു മുള്ളാൻ, ഇമാം ദാരിമി എന്നിവരും ഹദീസ് ശ്രദ്ധങ്ങളുടെ രചയിതാക്കളാണ്. ബുഖാരി, മുസ്ലിം, അബുദാവുദ്, തിരുമാജി, ഇബ്നുമാജി, നസാහത എന്നിവർ രചിച്ച ഹദീസ് ശ്രദ്ധങ്ങളാണ് ഏറെ അംഗീകാരം. ഇവയെ ‘സിഹാഹുസ്സിത്തഃ’ എന്ന് പറയുന്നു. ഇവർക്ക് ശേഷം ദാരുവുത്തനി, ബൈഹാബി എന്നിവരും ഹദീസുകൾ ശേഖരിച്ച ശ്രദ്ധരചന നടത്തിയവർിൽ പ്രമുഖരാണ്.

പിശുദ്ധ വൃത്താന്തം ശേഷം ഏറ്റവും ശേഷംമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത് സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരിയാണ്. ആറു ലക്ഷം ഹദീസുകളിൽ 7275 എണ്ണം മാത്രമാണ് ബുഖാരിയിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. മുന്നുലക്ഷം ഹദീസുകൾ ശേഖരിച്ച മുസ്ലിം 9200 ഹദീസുകൾ മാത്രമാണ് തന്റെ ശ്രദ്ധത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. അഞ്ചുലക്ഷം ഹദീസുകൾ ശേഖരിച്ച അബുദാവുദ് തന്റെ സുന്നിൽ 4800 എണ്ണമാണ് ഉൾക്കൊള്ളിച്ചത്. എന്നാൽ ഇതിന്റെയൊക്കെയുമോ മറ്റൊരു ഹദീസുകൾ വിശാസയോഗമായിരുന്നില്ല എന്തു, ഒരേ മത്സ്യള്ള ഹദീസുകൾ പല രിപ്പോർട്ടർമാരിൽ നിന്ന് വന്നപ്പോൾ ആവർത്തനം ഒഴിവാക്കിയത് കൊണ്ടാണ് എണ്ണം കുറഞ്ഞ് പോയത് എന്നാണ് പ്രശ്നപ്പാദം അഭിപ്രായം

ഹദീസും മർഹബുകളും

നാല് മർഹബുകളിലും സുന്നത്തിന് വിരുദ്ധമായി പലതുമുണ്ടെന്നാണ് ഇന്നത്തെ ചിലരുടെ പക്ഷം. അതിനു കാരണമായി അവർ പറയുന്നത് സുന്നത്തിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിശദമായ പഠനവും ശേഖരണവും കേരാഡീകരണവുമെല്ലാം മർഹബിന്റെ ഇമാമുകൾക്ക് ശേഷമേ നടന്നിട്ടുള്ള എന്നാണ്. ഈ നൃായം അടിസ്ഥാനരഹിതവും അസംബന്ധവുമാണ്. മർഹബിന്റെ ഇമാമുകളെ കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയും അവരോടുള്ള

വിരോധവുമാണ് ഇത് കാണിക്കുന്നത്. ബിൽഅത്തിനെതിൽ പറയുന്ന സുന്നതാണ് ഇവർ സുന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ നാലു മർഹമ്പുകളിലും, ശരിയെന്ന് ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് ഒടും നിരക്കാതെ പലതുമുതെ നായി അവരുടെ വാദത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തം. ഇങ്ങനെന്നാണെങ്കിൽ മർഹമ്പിയെന്ന് ഇമാമുകൾക്ക് വഴിപ്പുടാൻ അല്ലാഹു നിരുപാധികം കർപ്പിക്കുമായിരുന്നില്ല.

ഒരു ഉപാധിയും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും അനുസരിക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ച അല്ലാഹു അതെ സുക്രതത്തിൽ തന്നെ അതെ ശൈലിയിൽ ഉലുത്താംറിന് വഴിപ്പുടാനും ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.(സുന്നതുനിസാഅ, 59 നോക്കുക)

ഈ സുക്രതത്തിലെ ഉലുത്താംറ കൊണ്ട് വിവക്ഷ എവഹാരം ഉലമാളമാണെന്ന് താബിഹു പണ്ഡിതനായ അബുൽ ആലിയ (റ) യിൽ നിന്ന് ഇബ്നു ജാബിർ (റ) തന്റെ തഫ്സീറിലും (ജാമിഇൽബെയാൻ, വാ:;പേ:88) ഇമാം ദാമിൽ (റ) തന്റെ സുന്നനി (വാ:1, പേ :40) ലും നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതെ വ്യാവ്യാമം സ്വഹാബീവരുന്നും ഖുർആൻ വ്യാവ്യാതാക്കളുടെ നേതാവുമായ ഇബ്നു അബ്ദുസ്സ (റ) വിൽ നിന്ന് ഹാകി (റ) വും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്തതായി ‘അൽദുർഗുൽ മൻസുർ’ വാ:2, പേ: 176 തും ഉലുത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇമാം റാസി (റ) തന്റെ തഫ്സീറുൽക്കബീർ വാ:10 പേ:144 തും ഏഴുതുനു: ‘ഉലുത്താംറ കൊണ്ട് വിവക്ഷ ശരീഅത്തിന്റെ നിയമങ്ങളുന്നാൽപ്പോൾ പത്വവ നൽകാൻ കഴിവുള്ളവരാണെന്നതാണ് ഇബ്നു അബ്ദുസ്സ (റ) വിൽ നിന്ന് സാഞ്ചലബീ (റ) ഉലുത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ തന്നെന്നാണ് ഹസൻ (റ), ഇഹ്ദഹാക്ക് (റ) തുടങ്ങിയവരുടെ പക്ഷവും.

ഇമാം റാസി (റ) ഇപ്രകാരം തുടരുന്നു. ഇപ്പറമ്പതവർ കേവലം പണ്ഡിതരല്ല. പ്രത്യുത, നിബാനശാസ്ത്ര ശന്മാജിലും ‘അഹല്യുൽ ഹല്ലി വൽ അവദ്’ (മുജ്തഹിഭുകൾ) എന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരാണ്. ശരിയെന്ന് ആജ്ഞയും നിരോധനവും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പണ്ഡിതരിൽ നിന്നുള്ള ഈ വിഭാഗത്തിന്മല്ലാതെ അർഹതയില്ലാത്തതിനാൽ അവർക്ക് വഴിപ്പുടാനാണ് അല്ലാഹു നിർബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് നാം പറയുന്നു. കാരണം മുഹമ്മദ് (ഖുർആൻ വ്യാവ്യാതാവ്) മുഹാറിൻ (ഹാംസ് പണ്ഡിതൻ) മുതകല്ലിം (വിശാസ പ്രമാണ പണ്ഡിതൻ) തുടങ്ങിയവരെന്നും രേഖകളിൽ നിന്ന് വിധിവിലക്കുകളെ ഗവേഷണം ചെയ്ത് കണ്ണടത്താണ് കഴിവുള്ളവരോ അതിന്റെ ശൈലി അറിയുന്നവരോ അല്ല. (തഫ്സീറുൽ റാസി 150/10)

ഇമാം സുയുമി (റ) യുടെ വാക്കുകൾ കാണുക: “ഖുർആൻ സുക്രതത്തിൽ പറഞ്ഞ ഉലുത്ത് അംറിന്റെ വ്യാവ്യാനത്തിൽ എവഹാരം, ഉലമാഞ്ച് തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതു തന്നെ മുജ്തഹിഭുകളെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രമാണെന്നത് ഏവർക്കുമറിയുന്ന കാര്യമാണ്. കാരണം വെറും മുഖ്യിഭായവെന്ന സംബന്ധിച്ച് ഫബീഹേനോ ആലിമേനോ പരിയില്ലെന്നാണ് പ്രമാണം. ഈ കർമ്മശാസ്ത്രത്തിലും അതിന്റെ നിബാനങ്ങളിലും വ്യക്തമാക്കിയതാണ്” (പ്രതാവാ സുയുമി വാ:2, പേ:125). ഉലുത്താംറ കൊണ്ട് വിവക്ഷ ഗവേഷണപട്ടംതമുള്ള മുജ്തഹിഭുകൾ തന്നെന്നാണെന്ന് പുർഖുന്ന മരിറാരു സുക്രതത്തിൽ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: “അവർക്ക് ദയത്തെന്നോ നിർഭയത്തെന്നോ കുറിക്കുന്ന പല്ലകാരുവും ഉള്ളവകുംവോൾ അവർ അത് കൊട്ടിഓലാഷിക്കുകയാണ്. (അതിന്പകരം) ആ കാര്യത്തെ പ്രവാചകരിലേക്കും അവരിൽ നിന്നുള്ള ഉലുത്താംറിലേക്കും അർപ്പിച്ചിരുന്നുവെക്കിൽ ഗവേഷണയോഗ്യരായ പണ്ഡിതമാർ അതിന്റെ വിധി അറിയുമായിരുന്നു” (നിസാഅ :83). ഈ സുക്രതത്തിന്റെ വ്യാവ്യാനത്തിൽ ഇമാം റാസി (റ) പറയുന്നു: “അവർക്കുള്ളവാക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ നിശ്ചിത വിധിയിറയാൻ പ്രസ്തുത വിഭാഗത്തിലേക്ക് പ്രശ്നത്തെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഈ സുക്രതത്തിൽ നിർബന്ധിക്കുന്നത്. നിശ്ചിത വിധി, രേഖകളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെടാതിരിക്കുമോശാണ് ഇതാവശ്യമാകുന്നത്. കാരണം വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ച വിഷയം ഗവേഷണത്തിലും കണ്ണടത്തുന്ന പ്രശ്നമുത്തേവിക്കുന്നില്ല. ആയതിനാൽ ഇങ്ങനെന്നുള്ള സംഭവവികാസങ്ങൾക്ക് വിധി നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവർ കഴിവുള്ളവരെ സമീപിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ആജ്ഞാപിക്കുന്നത്.” (റാസി വാ:10, പേ: 200) അതു കൊണ്ടാണ് മരിറാരു സുക്രതത്തിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം ആജ്ഞാപിച്ചത്. “നിബാനം അറിവില്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ അറിവുള്ളവരോട് ചോദിക്കുക”. ഗവേഷണത്തിന് കഴിയാത്തവർ അതിന് കഴിയുന്നവരെ അനുകരിക്കണമെന്നാണ് ഇതിന്റെ വിവക്ഷയെന്ന് ജംല്ല് ജവാമിഅശ (വാ: 2, പേ: 383) തും

പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മേൽ സുക്തത്തിൽ പറഞ്ഞ അറിവുള്ളവരെ കൊണ്ട് പിവക്ഷിക്കുന്നത് മുജ്തഹിദുകളായ പണ്ഡിതരാബന്നന് ഇംഗ്ലീഷർ (o) തന്റെ തഹസീൻൽ (വാ:14, പേ: 68) തീ പ്രസ്താവിച്ചു.

ചുരുക്കത്തിൽ, ശറിയൻ്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുതീരുമായി ഒരു മംഗലബിലും ധാതാനും തന്നെ കാണുകയില്ല. ഇമാം ശാഖാനി (o) യുടെ വാക്കുകൾ കാണുക: “പ്രസ്തുത പണ്ഡിതരുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും എന്നും തന്നെ ശരീഅത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും മൊന്നീബന്ധിച്ചിട്ടാതെ ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന ആർക്കും വ്യക്തമാകും. കാരണം അവരുടെ ഏതൊരു വാക്കും, ആയത്ത്, ഹദീസ്, അസർ, സ്വഹീഫായ വിധാസ് തുടങ്ങിയ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിലേക്ക് മടങ്ങിയിട്ടില്ലാതെ വരില്ല”(മൈസാൻ വാ:1, പേ: 35).

ഈ വിശദീകരണമനുസരിച്ച് ശറിയൻ്റെ രേഖകളിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും മൊന്നീബന്ധിച്ചിൽ ഏതെങ്കിലും മൊന്നീബന്ധിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ പെട്ടതോ ആയിട്ടില്ലാതെ മംഗലബിന്റെ ഇമാമുകളിൽ നിന്ന് ദോളുടെയും രഭിപ്രായവും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആ അഭിപ്രായങ്ങളും സുന്നത്തിന് വിധേയമാബന്നും അതീതമല്ലെന്നും വ്യക്തമായി.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഇമാമിന്റെ ഏതെങ്കിലും മൊരഖിപ്രായതെതക്കുറിച്ച് അത് സുന്നത്തിന് വിരുദ്ധമാബന്നു് വണ്ണശിത്തമായി അവകാശപ്പെടണമെങ്കിൽ പ്രസ്തുത അഭിപ്രായം ശറിയൻ്റെ എല്ലാ രേഖകൾക്കും (ബുർആൻ, ഹദീസ്, ഇജ്മാഅ, വ്യക്തമായ വിധാസ്) പൂർണ്ണമായി അതീതമാബന്നും ഒന്നിന്റെയും വ്യക്തമേം പരോക്ഷമേം ആയ ധാതാരു പിൻബലവുമില്ലെന്നും തെളിയിച്ചിരിക്കണം. അല്ലാതെ ശറിയൻ്റെ രേഖകളിൽ നിന്ന് വിമർശകൾ കണ്ണബന്ധത്തിയ ഏതെങ്കിലും മൊന്നീബന്ധിനോട് അവൻ ശഹിച്ചതനുസരിച്ച് വിരുദ്ധമാബന്നു് അവൻ വോധ്യപ്പെട്ടത് കൊണ്ടായില്ല. ഒരു ഇമാമിന്റെ അഭിപ്രായം ഏതെങ്കിലും ഒരു ആയത്തിന്റെയോ ഹദീസിന്റെയോ ബാഹ്യാർമ്മവുമായി ഏതിരാബന്നു് അവൻ ശഹിക്കുന്നത് പോലെ.

അതായത് ഇമാമിന്റെ ഏതെങ്കിലും മൊരഖിപ്രായതെതക്കുറിച്ച് അത് സുന്നത്തിന് വിരുദ്ധമല്ലെന്ന് പറയാൻ ഏതെങ്കിലും മാത്രം രേഖയുടെ പിൻബലം മാത്രമുണ്ടായാൽ മതി. എല്ലാറിന്റെയും പിൻബലമുണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അതേ സമയം രഭിപ്രായം സുന്നത്തിന് വിരുദ്ധമാബന്നു് തെളിയിക്കാൻ ഈ രേഖകളിലെണ്ണിനോട് വിരുദ്ധമാബന്നു് തെളിയിച്ചാൽ പോര. മറിച്ച് എല്ലാ രേഖകൾക്കും വിരുദ്ധമാബന്നു് തന്നെ തെളിയിക്കണം.

സ്വന്തമായി ഇത് തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ മംഗലബിന്റെ ഇമാമുകളിൽ ഏതെങ്കിലും മൊരഖിപ്രായക്കുരു രേഖയുടെ പിൻബലം മാത്രമുണ്ടായാൽ മതി. എല്ലാറിന്റെയും പിൻബലമുണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നോ അത് പിശവാബന്നോ പ്രമാണിക ശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും ഉല്ലരിക്കാൻ വിമർശകൾക്ക് കഴിയില്ലെന്നാണ് ധാതാർമ്മം.

നൂറിങ്ങൊന്തോളം സ്ഥലങ്ങളിൽ മംഗലബിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സുന്നത്തിന് വിരുദ്ധമായിട്ടും നീ പിമർ ശകർ അവകാശപ്പെടുവാൻ അതിനുവർ സമർമ്മിക്കുന്ന തെളിപ് ചില ഹദീസുകൾ ഉല്ലരിച്ച് അതിന്റെ ആഗ്രഹയന്തരാക് ഏതിരാബന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ന അഭിപ്രായം ഇന്നാലിന ഹദീസുകൾക്ക് നിരക്കാത്തതാബന്നു് ചില ശ്രമങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടും നേനാം മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാതെ ആ നൂറിയും സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും മൊരഖിപ്രായക്കുരു സ്ഥലതെതക്കിലും ശറിയൻ്റെ എല്ലാ രേഖകൾക്കും പൂർണ്ണമായും വിരുദ്ധമാബന്നു് തെളിയിക്കാനോ ഏതെങ്കിലും മൊരഖിപ്രായം ശ്രമത്തിൽ തെളിയിച്ചതായി ഉല്ലരിക്കാനോ ഇവർക്ക് കഴിയില്ല.

ഒരു വസ്തു ജീവിയാബന്നുവകാശപ്പെടാൻ അത് ജീവികളുടെ ഇനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും മൊന്നീബന്ധിന്റെ ശാഖയിൽ പെട്ടതാബന്നു് തെളിയിച്ചാൽ മാത്രം മതി. എല്ലാറിന്റെയും ശാഖയിൽപ്പെട്ടതാബന്നു് തെളിയിച്ചേ പറിയു എന്ന് ഒരു ബുദ്ധിയും പറയില്ല. എന്നാൽ, അത് ജീവിയല്ലെന്ന് അവകാശപ്പെടണമെങ്കിൽ ജീവികളുടെ ഇനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒന്നിന്റെയും ശാഖയിൽപ്പെട്ടതാബന്നു് തെളിയിക്കുക തന്നെ വേണം. അല്ലാതെ ഇനങ്ങളിൽ ചിലതായ മനുഷ്യശാഖയിൽപ്പെട്ടതാബന്നോ മറൊരാ മാത്രം തെളിയിച്ചാൽ പോര. സുന്നത്തിന്റെ ഇനങ്ങളിൽ

ങന്നായ ഹദീസിന് വിരുദ്ധമായാൽ ഭാഗികമായിട്ടുള്ളൂം സുന്നതിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടുടെ എന്ന മറുചോദ്യം മാഡ്യമാണ്. കാരണം, ഒരു വസ്തു ജീവികളുടെ ഇനങ്ങളിലൊന്നായ മനുഷ്യ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടതല്ലെന്ന് വന്നാൽ ഭാഗികമായിട്ടുള്ളൂം അത് ജീവിയല്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നവന്റെ ബുദ്ധി എത്ര അപാരമാണ്. ഇതിലൊന്നും പിടിത്തമില്ലെന്ന് കാണുന്നോൾ ഹദീസിനെ സംബന്ധിച്ചും സുന്നത്തെന്ന് പറയുന്നത് കൊണ്ട് സുന്നത്തുകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ വിവക്ഷ ഹദീസുകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് തന്നെയാണെന്ന് ഇക്കുട്ടർ വാദിച്ചു നോക്കും. അങ്ങനെയാണ് വാദമെങ്കിൽ രണ്ടു കുട്ടിക്കുമുവലംബിക്കാനുള്ള രേഖകൾ സ്വഹീഹായ ഹദീസുകൾ മാത്രമാണെന്ന് പറയേണ്ടിവരും.

ഈമാം ശാഖാനി (ര) ശൈഖുൽ ഇസ്ലാമിൽ നിന്ന് ഇപ്രകാരം ഉദ്ദരിക്കുന്നു. “ശരീഅത്തിന്റെ എല്ലാ രേഖകൾ കൊണ്ടും അവ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള അറബി ഭാഷയുടെ എല്ലാ പ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ടും അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യാർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന വഴികൾ കൊണ്ടും നല്ലപോലെ അറിയാതെ ഒരു മുജ്തഹിദിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ തളളിക്കുന്നതും പിശവിലേക്ക് ചേർക്കുന്നതും നിങ്ങൾ സുക്ഷിക്കുക. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചത് പൊകാരം രേഖകൾ മുഴുവനായി അറിയുകയും ഒരു ഇമാമിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള രേഖ അവയിൽ തീരെ എത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ അഭിപ്രായത്തെ നിങ്ങൾക്ക് തളളിക്കുന്നവകാശമുണ്ട്. പകേശ, എവിടെ നിന്നാണ് നിങ്ങൾക്കതിന് സാധിക്കുക? (മൈസാൻ വാ:1, പേ: 30)

മുഖ്യസന്ദുൽ ഫഹാളിൽ മക്കിയു പേ: 27 ലേ പറയുന്നു: “മുജ്തഹിദുകളായ ഇമാമുകളിൽ നിന്ന് ആരുടെയെങ്കിലും മംഗലവിനെ ആക്രോഷപിക്കുന്നതോ ഇക്കുട്ടുന്നതോ ആയ പരാമർശങ്ങൾ നിങ്ങൾ സുക്ഷിക്കുക. കാരണം അവരുടെ മാംസങ്ങൾ വിഷമുള്ളതാണ്. അവരെ ഇക്കുട്ടിപ്പുറയുന്നവരുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു സീകരിച്ച സന്ദേശം എല്ലാവർക്കുമിയാംവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവരിലേതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിയേയോ മംഗലവിനേയോ ആക്രോഷപിക്കുന്നവന്റെ നാശം അതി വിരുദ്ധമല്ല.”

ഈമാം ശാഹ് വലിയുല്ലാഹിബ്രഹ്മാൻ (ര) പറയുന്നു: കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനാർ കർമ്മ ശാസ്ത്രത്തെ അതിന്റെ നിഭാനമനുസരിച്ച് കെട്ടിപ്പുടുത്തപ്പോൾ അവരും അവരുടെ മുൻഗാമികളും പരാമർശിച്ച മസ്തകളിൽ നിന്ന് ഒരു മസ്തകളക്ക് പോലും അവർ സുന്നത്തിൽ നിന്ന് രേഖ എത്തിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. റിപ്പോർട്ടർമാരിൽ നിന്ന് സ്വഹാബി വിച്ച് പോയ മുൻസലോ കണ്ണി തീരെ മുറിയാതെ മുത്തസിലോ ആയ ഒരു ഹദീസായിരിക്കാം അത്. അല്ലെങ്കിൽ (ഇള്ളപ്പാബന്നകിൽ പോലും) നിവേദക പരമ്പരയുടെ ആധിക്യം മൂലം പരിഗണനീയമായതോ അല്ലെങ്കിൽ ‘ഹസനോ, സ്വഹീഹോ’ ആയ പരമ്പരകളിലും സ്വഹാബികളിലേക്ക് ചെന്ന മുട്ടുന്നതോ ആയ മൗഖ്യപാഡ ഹദീസായിരിക്കാം അത്. അല്ലെങ്കിൽ വുലഹാളർഡാശിദുകൾ, മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളിലെ മരു വാളിമാർ തുടങ്ങിയവരുടെ അസറുകളോ അല്ലെങ്കിൽ മരു രേഖയുടെ താൽപര്യമോ സുചനയോ അതിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ നിന്ന് ഗവേഷണം ചെയ്തതോ ആകാം രേഖ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ വഴിയിലും ചിന്തിക്കുന്നോൾ സുന്നത്തിനുസരിച്ച് അമർ ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു അവർക്ക് എല്ലാപ്പുമാക്കി കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ് (ഹുജജത്തുല്ലാഹ് ഹിൽ ബാലിഗ: 432/1).

ചുരുക്കത്തിൽ സുന്നത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ നിന്ന് മുജ്തഹിദായ ഏതെന്നരു ഇമാമിന്റെയും ഒരിഡിപ്രായം പോലും പുറത്ത് പോകുന്നില്ല. പകേശ, ചിലപ്പോൾ ചില ഹദീസുകൾക്ക് എത്തിരായി അവർ അഭിപ്രായത്തിലേപ്പുടക്കായി കാണാം. ഇത് സുന്നത്തിന് വിരുദ്ധമല്ല. പ്രത്യുത, ആ ഹദീസിന്റെ ആശയം അവർ കൈവിട്ടുന്നതിന് അവർക്ക് കാരണങ്ങളുണ്ടാകാം.

ഈബനു തെരഞ്ഞെടുത്ത രീതിയിൽ നിന്ന് ‘ഒപ്പുതൽ മലാമി’ൽ പറയുന്നു. ഇമാമുകളിൽ നിന്ന് ആരുടെയെങ്കിലും വല്ല അഭിപ്രായത്തിനുമെതിരിൽ ഒരു സ്വഹീഹായ ഹദീസ് കണ്ണഭത്തിയെന്നിരിക്കും. എക്കിൽ പ്രസ്തുത ഹദീസിനെ ആ ഇമാം സീകരിക്കാതിരിക്കാൻ തികച്ചും പ്രതിബേബന്നങ്ങളുണ്ടാകും. അങ്ങനെയുള്ള പ്രതിബേബന്നങ്ങൾ മുന്ന് ഇനങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്പം ആവാദാനം ആണെന്നു പറഞ്ഞുവെന്ന് വിശ്വാസം വരാതിരിക്കുക. (ആ ഇമാമിലേക്ക് ഹദീസുത്തിയ നിവേദക പരമ്പരയുടെ ഓർമ്മവല്ലാകാം അതിന് കാരണം) രണ്ട്: പ്രസ്തുത ഹദീസിൽ (പ്രതിപാദിച്ചത് ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെന്ന് വിശ്വാസം വരാതിരിക്കുക. (വിഷയം വ്യക്തമാകാതിരിക്കുകയും മറിറാരാശയം ഉദ്ദേശിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നോൾ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുക.) മുന്ന്:

ഹദീസുകൾ ഉൾക്കൊണ്ട് ആശയം നിയമപ്രാബല്യമില്ലാത്ത (മൻസുവ്) താബണന് വിശദിക്കുക. (ഇതിനെതിരിൽ നിബന്ധനയാത്തതും ഇതിനെ ദുർഖലമാക്കുന്ന (നാസിവ്) തുമായ മരിറാരു ഹദീസ് കണ്ണടത്തിയതാണ് ഇതിന് കാരണം.) ഈ മുന്നിനും പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കും നിരവധി ശാഖകളുണ്ട്.

നോമത്തെ പ്രതിബന്ധം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് തെമ്പിയു: തന്നെ പരയുന്നു: “(സീകാര്യമാം വിധി) ഹദീസ് ഇമാമിലേക്ക് എത്താതിരുന്നാൽ അതിന്റെ താൽപര്യം അറിഞ്ഞിരിക്കൽ ഇമാമിന്റെ ബാധ്യതയല്ല. അപ്പോൾ പിന്നെ ആയത്ത്, മരിറാരു ഹദീസ്, വിഥാസ്, ഇസ്തിസ്സഹാബ് തുടങ്ങിയവയുടെ താൽപര്യമനുസരിച്ചാകാം ആ ഇമാം അഭിപ്രായ പ്രകടനം നടത്തിയത്. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായം ചിലപ്പോൾ ഹദീസിന്റെ ആശയത്തോട് യോജിക്കുകയോ വിയോജിക്കുകയോ ചെയ്യാം. ചില ഹദീസുകൾക്കെതിരായി സലഫു സ്സബാലിഹുകളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണുന്നത് അധികവും ഈ പ്രതിബന്ധമനുസരിച്ചാണ്” (റഹ്മൽ മലാം പേജ് 10).

ഇംഗ്ലീഷ് തെമ്പിയു: തന്നെ വീണ്ടും പരയുന്നു. “ഹദീസിന്റെ താൽപര്യമനുസരിച്ച് അമൽ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിൽ (മുജ്തഹിദായ) പണ്ഡിതന്റെ അടുക്കൽ അവലംബമായ രേഖയുണ്ടാകാം. പക്ഷേ, ആ രേഖ എന്നതാണെന്ന് നമുക്കരിയണമെന്നില്ല. കാരണം അറിവിന്റെ അസ്ഥിവാരം അതിവിപുലമാരെ. (മുജ്തഹിദുകളായ) പണ്ഡിതമാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളവയല്ലോ നമുക്കരിയുക സാധ്യമല്ല. (മുജ്തഹിദായ) പണ്ഡിതൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രേഖ ഇന്നതാണെന്ന് ചിലപ്പോൾ വ്യക്തമാക്കിയേക്കാം. മറ്റു ചിലപ്പോൾ വ്യക്തമാക്കുകയുമില്ല. വ്യക്തമാക്കിയാൽ തന്നെ ആ രേഖ നമ്മളിലേക്കുത്തോ. എത്തിയില്ലെന്നും വരാം. ആ രേഖ നമ്മളിലേക്കുത്തിയാൽ തന്നെ ആ രേഖയിൽ (മുജ്തഹിദായ) പണ്ഡിതൻ ലക്ഷ്യം പിടിച്ച സ്ഥാനം ഇന്നതാണെന്ന് അറിയാതിരിക്കാം.”

“യാർമ്മത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെളിവ് സത്യസന്ധമാവട്ട, ആവാതിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയാക്കേയാകാമെന്ന് വെച്ചുലും സഹീദായ ഹദീസിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ലക്ഷ്യം വ്യക്തമായതും പണ്ഡിതരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിനെക്കിലും യോജിപ്പുള്ളതുമായ ഒരു അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ട് മരിറാരു പണ്ഡിതന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അവലംബിച്ചു കൂട്. അദ്ദേഹം കൂടുതൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ആളായിരുന്നാൽ പോലും. ഒന്നാം അഭിപ്രായത്തിന്റെ രേഖയെ പൊളിക്കാൻ മാത്രം പ്രാബല്യമുള്ള മരിറാരു രേഖ ഈ പണ്ഡിതന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായെന്നു വരാം” (റഹ്മൽ മലാം, പേ: 33).

ചുരുക്കത്തിൽ ചില ആയത്തുകളുടെയോ ഹദീസുകളുടെയോ ബാഹ്യം മാത്രം അവലംബിച്ചു ഗവേഷണപട്ടകളും മുൻഗാമികളുമായ പണ്ഡിതമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തതാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അവരെ വിമർശിക്കുന്നത് കഷ്ണവുമല്ല. ഇജ്തിഹാദിനർഹതയില്ലാത്തവരും സകുചിത മനസ്സിൽക്കാരും മാത്രമാണ് ഇപ്രകാരം ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. വിശാല മനസ്സകരായ മുജ്തഹിദുകളായ പണ്ഡിതമാരിൽ ആരും ആരെയും ആക്ഷേപിക്കുന്നതുകൂടി സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇജ്തിഹാദിനർഹതയില്ലാത്തവർ വുർആൻ അയയ്തുകൾ, ഹദീസുകൾ എന്നിവ മുഖേന ലക്ഷ്യം പിടിക്കുന്നത് തന്നെ അപകടകരമാണ്. ഇമാം സുയുമി (റ) പരയുന്നത് കാണുക: “ഹദീസുകളിൽ അശാധ പാണ്ഡിത്യമുള്ളതവർ വുർആൻ ആയത്തുകൾ കൊണ്ട് ലക്ഷ്യം പിടിക്കുന്നത് ആശ്വര്യം തന്നെ. പിശറീകരണമില്ലാത്തതും അവ്യക്തമായതും പല അർമ്മതിനും സാധ്യതയുള്ളതുമായ പരാമർശങ്ങൾ വുർആനിലുണ്ടെന്നത് അറിയപ്പെട്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ പ്രസ്തുത പരാമർശങ്ങളെ യഥാക്രമം വിശദീകരിക്കുന്നതും നിജപ്പെടുത്തുന്നതും ഉള്ളിഷ്ട ആശയം ഇന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതുമായ ഹദീസുകളിലേക്കൊവശ്യം നേരിടുന്നു.”

ഈമാം സുയുമി (റ) തന്നെ പരയെട്ട്: “മറ്റു പ്രതികുല രേഖകളുണ്ടോ എന്നൊന്നും നോക്കാതെ വുർആൻ ആയത്തുകൾ കൊണ്ടുള്ള ലക്ഷ്യം പിടിക്കൽ ആശ്വര്യമുള്ളവക്കുന്നു. ആ ആയത്തുകളുടെ ബാഹ്യാർമ്മം ഉദ്ദേശ്യമല്ലെന്ന് വരുത്തുന്ന മറ്റു രേഖകളുണ്ടോ എന്നുപോലും അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും നിബാനശാസ്ത്ര പണ്ഡിതമാർ വുർആൻ ആയത്തുകൾ കൊണ്ടും ഹദീസുകൾ കൊണ്ടും ലക്ഷ്യം പിടിക്കുന്ന മുജ്തഹിദുകൾ നിർബന്ധ ബാധ്യതയായി

എന്നിയത് തനെ ആ ആയത്തുകൾക്കും ഹദീസുകൾക്കും മറ്റും പ്രതികൂല രേഖകളുണ്ടോ എന്ന് കുലക്കർമ്മായി അനേപഷികലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന് മറുപടി കണ്ണെത്തലുമാണ്. അതിനാൽ പരിഗണിക്കപ്പേടെ നിബന്ധനകളാണും കണക്കിലെടുക്കാതെയും ചിന്നിക്കാതെയുമുള്ള ലക്ഷ്യാവലംബം ആക്രോഷപക്രോഢാനിച്ച് ഇവനും ആക്രോഷപക്കനാകാനുള്ള വഴിയാണ്. അതുകൊണ്ട് തനെ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച് ഈ മനുഷ്യന് ലജ്ജയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്റെ സ്ഥാനത്തുതനെ അവൻ നിൽക്കുമുായിരുന്നു. തവലീരും ലക്ഷ്യാവലംബത്തെ അതിനർഹരാധരായവർക്ക് വിശ്വകാടുകലുമാണ് അവന്റെ പദവി. അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “അവർ തൽവിഷയത്തെ പ്രവാചകനിലേക്കും അവരിൽ നിന്നുള്ള ഉല്ലത് അംറിലേക്കും അർപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരിൽ നിന്നുമുള്ള ഗവേഷണ യോഗ്യരായ പണ്ഡിതനാർ അതിന്റെ പിഡി കണ്ണെത്തമായിരുന്നു. ഈ സുക്തത്തിൽ പറഞ്ഞ ഉല്ലതാംറ കൊണ്ട് വിവക്ഷ മുജ്തഹിഡുകളായ പണ്ഡിതരെതെ. ഇതാണ് ഇബ്നു അബ്ദുസ്സ (റ), ജാബിരുബ്ബനു അബ്ദുല്ല (റ), മുജാഹിദ് (റ), അബുൽ ആലിയ (റ), ഇസ്മാക്ക (റ) തുടങ്ങിയവരുടെയും മറ്റുള്ള പണ്ഡിതനാരുടെയും അഭിപ്രായം”. (ഫത്വാ: സുയുഫി 124, 125/2)

അബുഹുരേറു: (റ) ഹദീസ് നിഷ്ഠയികളുടെ ഇര

“നിങ്ങൾ പറയുന്നു, അബുഹുരേറോ അമിതമായി ഹദീസുകൾ കൊണ്ട് വരുന്നുവെന്ന്. ഇതാം മറ്റുവയ്ക്കുന്നതിനെതിരിൽ താക്കൈതില്ലായിരുന്നെന്നുകിൽ ഞാനോരോറു ഹദീസും ഉഖരിക്കുമായിരുന്നില്ല. എന്തേ കുടുക്കാരായ മുഹാജിരുകൾ കച്ചവടത്തിലും മറ്റുമേർപ്പുടും അൻസ്വാരികളാണെങ്കിൽ തോട്ടക്കാരുമായിരുന്നു. ഞാൻ വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും വിശ്വസ്തീന്റെയും വിളിയിൽ നബിയോടൊപ്പും. അതിനാൽ ഞാൻ പലതിനും സാക്ഷിയായി. ധാരാളം പഠിച്ചു. അതു മറ്റുവയ്ക്കുന്നത് തെറാണ്.”

തനിക്കെതിരെയുള്ള കരുനീകങ്ങളെപ്പറ്റി അബുഹുരേറോ (റ) അക്കാലത്ത് തനെ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതുപോലെതെ വല്ലാതെ സകടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കപടവിശാസികളുടെ നിർദ്ദേശമായ കെട്ടുകമ്പകൾക്കിടയിൽ ജീവിക്കാനായിരുന്നു അനേകം അബുഹുരേറോ (റ) കൽ വിധി.

സത്യത്തിൽ, ഭാരിദ്വീം വല്ലാതെ പൊറുതിമുടിച്ച ജീവിതമായിരുന്നു അബുഹുരേറേയുടെ. പലപ്പോഴും വയറുത്ത് കല്ലുവെച്ച് കെട്ടി നടന്ന മനുഷ്യനായിരുന്നു നബിയുടെ സ്ഥാനപ്പെടുത്തലായ ആ ശിഷ്യൻ. ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ട ആളായിരുന്നില്ല. പകേശ, തന്റെ ഗോത്രക്കാരനായ ത്യുഹെമലുബ്ബനു അംറിൽ നിന്ന് ഇസ്ലാമിന്റെയും പ്രവാചകരീതും മണം കിട്ടിയപ്പോൾ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും ഫോക്കേതെ അളവറ്റ് സന്പര്ത്ത് ധമനിൽ വിട്ടേം മദ്ദീനയിലേക്ക് തിരക്കിട്ടു പോരുകയായിരുന്നു.

മദ്ദീനയിലെത്തിയപ്പോൾ നബി വെബബർിൽ ശത്രുകളുമായി മുഖാമുഖം നിൽക്കുകയാണെന്നനിഞ്ഞു. ഉടനെ അബുഹുരേറോ (റ) കുടയുള്ളവരെയുംകൂട്ടി വെബബർിൽ ചെല്ലുകയും അവിഃ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുകളോട് പൊരുതുകയും ചെയ്തു. ധമനിലെ അസർ ഗോത്രത്തിലെ ഒരു ഉപശാഖയിലെ സവർ - ഉമെമ്മാം ദൗത്തികളുടെ പുത്രനായ അബുഹുരേറോ (റ) കൽ അന്ന് മുപ്പത് വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം.

ഹിജ്രം ഏഴിലെ സ്വർമ്മ മാസത്തിൽ വന്ന അബുഹുരേറോ റബീഉൽ അപ്പുൽ 12 ന് നബി മരിക്കുവോളം നബിയോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞു. നബിയെ സഹായിക്കുകയും നബിയിൽ നിന്ന് പഠിക്കുകയും പ്രഭ്രോധന നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുക മാത്രമായിരുന്നു അഹർലൂല്ലുഹ്മഃ യിൽ ഓരാളായ അബുഹുരേറോ (റ) അക്കമെമുള്ള സഹാബികളുടെ ഒരേയൊരു ദിനചര്യ.

വല്ലാതെ ഓർമ്മക്കതിയായിരുന്നു; അനേപഷണ തൃഷ്ണായും. നബി അബുഹുരേറോ യുടെ ഇരു പിശിഷ്ടതയെ പ്രകീർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ഉഖയ്യുബ്ബനു കാഞ്ചബ് (റ) രെക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പല കാര്യങ്ങളും മറ്റുള്ളവരെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കാൻ ചുമതലയുണ്ടായിരുന്നത് അതേപതിനായിരുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ ലാളിത്യം മുഖമുദ്രയായി സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹം പരുക്കൻ വസ്ത്രമായിരുന്നു ധർമ്മിരുന്നത്. യാത്രയിൽ പോലും പ്രവാചകനെ പിരിഞ്ഞില്ല. മറ്റൊളവർ മടിച്ച് നിൽക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പോലും അബുഹുരൈറിം തിരുമുന്പിൽ നിന്ന് ചോദിക്കുകയും പറിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനിടക്കാരിക്കൽ ഓർമശക്തിയില്ലെന്ന് പരിഭ്രാന്തി പറിഞ്ഞില്ല. നബി ഒരു തട്ടം വിരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അതിലേക്ക് ശുന്നതയിൽ നിന്ന് മുന്ന് പിടുത്തം വാരിയിടുന്നതു പോലെ കാണിച്ചു. ശേഷം അതു നെഞ്ചിലേക്ക് വാരിപ്പുണ്ടാൻ പ്രവാചൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതുസ്ഥിച്ച് അപകാരം ചെയ്തു. പിന്നീട് മരവി ഉണ്ണായിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം അനുസ്മരിക്കുന്നു.

ബഹരീനിൽ ഇസ്ലാമിക പ്രഭോധനത്തിനായുള്ള അത്യുത്തിന്റെ ചുമതലയും അബുഹുരൈറിം കായിരുന്നു. പൊതുവജനാവിന്റെ നോട്ടക്കാരനും പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം അനുസ്മരിക്കുന്നു.

പൊരിഞ്ഞ വയറിന്റെ ആക്രമണം സഹിക്കാനാവാതെ ഒരിക്കൽ തെരുവിലിരിഞ്ഞി. വയറുത്ത് ഒരു കല്ലു വെച്ച് കെട്ടിയിട്ടുമണ്ഡ്. അതുവഴി വരുന്ന ഏതെങ്കിലും സ്വഹാബിയോട് കുശലം പറഞ്ഞ് കുടു ചേരാമെന്ന സുഗ്രതത്തിലായിരുന്നു നിൽപ്പ്. അൽപ്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബുബകർ സിദ്ദീബ് (റ) അതുവഴി വന്നു. അദ്ദേഹത്തോട് അബുഹുരൈറിം ഒരു വുർആൻ സുക്തത്തപ്പറ്റി സംശയം ചോദിച്ചു നോക്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒറ്റ ശാസത്തിൽ മരുപടി പറഞ്ഞുപോയി. സുതം ഫലിച്ചില്ല. പിന്നെ ഉമരുഖനുത് വത്തവാബ് (റ) വന്നു. സംശയം ചോദിച്ചു. പക്ഷേ, ലക്ഷ്യം നിറവേറിയില്ല. പിന്നെ വരുന്നത് നബിയാണ്. അവിടുതേതക്ക് തന്റെ ശിഷ്യരെ ഇംഗിതം തിരിച്ചറിയാനായി. നബി അബുഹുരൈറിം യെ വീട്ടിലേക്ക് കൂട്ടി. വീട്ടിനകത്തു കടന്നുചെന്ന നബി ഒരു കപ്പ് പാലുമായി പുറത്തുവന്നു. എന്നീട് മരീനാ പള്ളിയിലുള്ള കൂടുകാരെ എല്ലാവരെയും വിളിക്കാൻ പറഞ്ഞുവിട്ടു. എല്ലാവരും വന്നു. ഒരു പാത്രം പാലും. എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കാൻ അബുഹുരൈറിം യെ ഏൽപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അതെല്ലാവർക്കും ഒഴിച്ചു കൊടുത്തു. എല്ലാവർക്കും വിശ്രദ്ധിച്ചു തീർന്നു. നബി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അബുഹുരൈറിം യോട് പറഞ്ഞു: “ഇനി ഞാനും നീയും”. നബി അദ്ദേഹത്തെ മതിവരുവോളം കുടിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ നബിയുമൊത്ത് എത്രയെയ്തെ സംഭവങ്ങൾ. പറഞ്ഞിയിക്കാനാവാതെ ഒരാമ്പബന്ധം അബുഹുരൈറിം യും നബിയും തമിലുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ മരീനാ തെരുവിലും നടക്കുന്നോൾ മുന്സലിനുകൾ പൊതുവിൽ ഭൗതിക കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത് കണ്ട് അബുഹുരൈറിം വിഷമിച്ചു. അദ്ദേഹം അവരോട് വിളിച്ചു ചോദിച്ചു: “സ്നേഹിതരെ എന്തുപറ്റി? നബിയുടെ അനന്തര സ്വത്ത് പള്ളിയിൽ എല്ലാവർക്കും വിതിച്ചു നൽകുന്നോൾ നിങ്ങളിൽനിന്നെന്ന് അശുദ്ധരായിരിക്കുന്നു?” ഇതുകേൾക്ക് ജനം പള്ളിയിലേക്കൊടിച്ചുന്നു. അവിടെച്ചുന്ന് നോക്കിയേറ്റോൾ ചിലയാളുകൾ നിസ്കാരത്തിലാണ്. മറ്റുചിലർ വുർആൻ പാരായണത്തിലും. വേരെചിലർ ഇസ്ലാമിക ദർശനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചകളിലേക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! ജനം നിരാഗരായോടെ തിരിച്ചു പോന്നു. അവർ അബുഹുരൈറിം യെക്കണ്ട് നിജസ്ഥിതി അനേകംചീച്ചു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: “നിങ്ങളെല്ലാണവിടപ്പോയിട്ട് കണ്ണത്?” “കുറെയാളുകൾ നിസ്കക്കിയുന്നു. വെരു ചിലർ വുർആൻ ഓതുന്നു. മറുചിലർ മതവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചകളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” “ഇതെല്ലാതെ മറ്റൊരാണ് നബിയുടെ അനന്തര സ്വത്ത്?” അബുഹുരൈറിം ചോദിച്ചു. സാത്രികനും നിഷ്കളകനും ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിന്റെ പരിണാമങ്ങളിൽ ദുഃഖിതനുമായിരുന്നു പ്രവാചകന്റെ ആ വിശ്വസ്ത സഹചാരി. എല്ലാ പുണ്യയുലാജിലും പക്കുചേർന്നു. ഒന്നാം വലീഫയുടെ കാലത്ത് മുർത്തുകളുമായുണ്ടായ പോരാട്ടത്തിലും റോമക്കാരുമായി നടത്തിയ തലമുഖ് യുദ്ധത്തിലുമൊക്കെ അന്തർപ്പമായ പക്കുവഹിച്ചു അബുഹുരൈറിം (റ) അക്കാലത്ത് ബഹർനെന്നുലേക്ക് പ്രഭോധനാവശ്യാർമ്മം പോയ ദൗത്യസംഘത്തിൽ പകാളിയായി. ഉമർ (റ) എൻ്റെ ഭരണകാലത്ത് ബഹർനെൻ ശവർണ്ണരായി. ഹിജാസിന്റെ ശവർണ്ണരായ മർവാനുബന്നു ഹക്കമിന്റെ പ്രതിനിധിയായി മരീനയിലും ഭരണം കയ്യാളി. സ്വത്തം ഉപജീവനത്തിനുള്ളത് അധ്യാനിച്ചുണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു അനും. വിറകുകട്ടുകളും ചുമന്ന ബഹർനെൻ തെരുവിലും പോകുന്ന ശവർണ്ണർ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു അന്ന്. അഭ്യന്തര സംഘഷങ്ങളിലെണ്ണും അദ്ദേഹം കക്ഷി ചേർന്നില്ല. ശത്രുക്കൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നപോലെ അബുഹുരൈറിം ദുഷ്ട ലക്ഷ്യങ്ങളുംയായിരുന്നുവെക്കിൽ അവസരം വരുന്നോൾ അതുപയോഗപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതുണ്ടായില്ല. മരിച്ച അതാതു കാലത്തുള്ള വലീഫമാർക്ക് പിന്നുണ്ട് നൽകുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഉസ്മാനുബന്നുഅഫാൻ ജീവൻ അപകടത്തിലാണെന്ന് തോന്തിയപ്പോൾ അബുഹുരൈറിം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി

പൊരുതാൻ സന്നദ്ധനായി. പക്ഷേ, വലീഹ അതിനുവദിച്ചില്ല. നമ്പിയുടെ പഴത്രൻ ഹസൻ (0) വും മുങ്കുവിയയും തമിൽ ഭിന്നത ഉടലെടുത്തപ്പോൾ അനുരത്ജനം കാത്തിരുന്നു. അനുരത്ജനതിന് ശേഷം മുങ്കുവിയയെ ബൈബിളിൽ ചെയ്യുകയായിരുന്നു മാതൃകായോഗ്യനായ ആ യുഗ പുരുഷൻ.

നമ്പിപര്യുശത്തിൽ ആളെ നോക്കാതെ ചോദ്യമുന്നയിച്ചിരുന്നു അദ്ദേഹം. മർവാനുബന്ധനു എക്കും കണ്ണാടി വീടുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ആധാർബന്ധത്തപ്പറ്റി അബു ഹുരൈരീഡി താക്കീതു നൽകി. സംഭവബഹുലമായ ജീവിതത്തിന് ശേഷം മരിക്കുമ്പോൾ അബുഹുരൈരീഡി കുട്ടി എൻപത് വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു.

ഉത്തബതുഖ്യനു ഗസ്വാൻ്റെ മകൾ ബുഗ്രിം യായിരുന്നു ഭാര്യ. നാലുമകൾ; മുന്ന് ആൺും രാഖെണ്ണോ. മുത്ത മകൻ മുഹർറിർ ഹദീസ് നിവേദകരിൽ രാഹാണ്.

അവസാന നാളുകളിൽ പറ്റി കിടപ്പിലായി. ദുഃഖിതരായി സുഹൃത്തുകൾ ചുറ്റിറും കൂടി. പരലോക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചോർത്ത് ആ ദിവസങ്ങളിൽ വല്ലാതെ കണ്ണീരെംഗുകിയിരുന്നു. ദീർഘായുസ്തിനായുള്ള സുഹൃത്തുകളുടെ പ്രാർമ്മനകിടയിലും അബുഹുരൈരീഡി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു: “നാമാ, താൻ നീയുമായി കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

ഈ വെള്ളിനക്ഷത്രത്തെയായിരുന്നു ഇസ്ലാമിൽ ജുതായിസം കടത്തിക്കുട്ടി എന വ്യാജകുറ്റം ചുമത്തി ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുകൾ കെടുകമകളുടെ മരക്കുരിശിലേറ്റിയത്. എല്ലാ മതങ്ങളും സത്യമെന്ന് പറഞ്ഞ കേരളത്തിലെ മുസ്ലിം വേദാധിക്യാർഥിയും ജുത ചാരൻ എന്നു മുദകുത്തി അബുഹുരൈരീഡി ഒരു ദിവസിച്ചു. അബുഹുരൈരീഡി യെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ ജുതായിസവും താൻ സത്യമെന്ന് പറയുന്ന മതങ്ങളിലോന്നാണെന്ന് പോലും അയാൾ ഓർമ്മിച്ചിരുന്നില്ല. ലക്ഷ്യം അബുഹുരൈരീഡി എന പ്രക്രിയായിരുന്നില്ല. ആ അബുഹുരൈരീഡി ദയപ്പോലെയുള്ളവർ ജീവിതമുഴിഞ്ഞുവെച്ചത് ഏതൊരു പ്രസ്താവനത്തിന് വേണ്ടിയായിരുന്നോ, അതു തന്നെയായിരുന്നു.

ആരോപകരുടെ പ്രക്രിയ ഇസ്ലാം തന്നെയായിരുന്നുവെന്നതിന് ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. നമ്പിയോടും ഇസ്ലാമിനോടും നേരിട്ട് പ്രകടപ്പിക്കാനാവാതെ ഇഞ്ചുത് 5374 ഹദീസുകൾ നിവേദനം ചെയ്ത അബു ഹുരൈരീഡി കെത്തിരെ പ്രയോഗിക്കുന്നുവെന്നതാണ് സത്യം. പേരെടുത്ത സ്വഹാബികളിൽ നിന്നും അബുഹുരൈരീഡി ഇത്രയും ഹദീസുകൾ നിവേദനം ചെയ്തത്. ധാരാളം പ്രമുഖ സ്വഹാബികൾ അബുഹുരൈരീഡി യിൽ നിന്ന് ഹദീസുകൾ ഉല്ലിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അബുബകർ, ഉമർ, ഫല്ലുഖ്യനു അബ്ദും, ഉബയ്യുഖ്യനു കാരംബ്, ഉസാമതുഖ്യനു സെസർ, ആളുൾ (0) തുടങ്ങിയ സ്വഹാബികളിൽ നിന്ന് അബുഹുരൈരീഡി ഹദീസുകളുംഭരിച്ചു. ഇഖ്യനു അബ്ദും, ഇഖ്യനു ഉമർ, അനന്ദബിൻ മഹിസ്, ജാഫരി ബിറീം അബെൽില്ലും, അബുഅഞ്ചുഖ്യത്ര അൻസബാൻ (0) തുടങ്ങിയ നിരവധി സ്വഹാബികൾ അബു ഹുരൈരീഡി യിൽ നിന്ന് ഹദീസ് ഉല്ലിച്ചവരാണ്. ഇവരോക്കെ വലിയ സ്കേഡോബ്സമും മാനങ്ങളോടെ കാണുന്ന സ്വഹാബിയാണ് അബുഹുരൈരീഡി. സംശയത്തിന്റെ ഒരു തരിപോലും അവരായും അദ്ദേഹത്തപ്പറ്റി ചരിത്രത്തിലെവിടെയും ഇടുവച്ചില്ല. മാത്രമല്ല, ആളുൾ (0) അടക്കമുള്ള പ്രമുഖ സ്വഹാബികളുടെയോക്കെ അനുകൂർമ്മങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ സ്വഹാബികൾ അബുഹുരൈരീഡി യെയായിരുന്നു കണ്ണുവച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാത്വികതയും നിഷ്കളക്കയും ആരമ്മാർമ്മതയും ഭോധ്യപ്പോൾ ഇതിലപ്പെട്ടിരുന്നു. സത്യാനേപ്പികൾക്ക് കടനുചെലുംബതില്ല.

ഈമാം അഹമ്മദ് ഖനു ഹൻബൽ (0) 3848 ഹദീസുകൾ അബുഹുരൈരീഡി (0) നിവേദനം ചെയ്തത് എടുത്തുംഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബുവാർഡിയും മുസ്ലിമും കൂടി 609 ഹദീസുകളും. അബുഹുരൈരീഡി (0) വിജഞാനത്തിന്റെ ഭണ്യാരമാണെന്ന് നമ്പി പറഞ്ഞതായുള്ള ഹദീസ് എടുത്തുംഭരിച്ചത് ഇമാം അഹമ്മദ് (0) ആണ്. ഇമാം ശാഹിള്ലായും നവവിയും ഇഖ്യനു കസീറും ഇഖ്യനു തീമിയും ഇഖ്യനു ബയ്യിമും തുടങ്ങി മുസ്ലിം ലോകത്തെ പ്രധാന നിരുപക്കരാനും അബുഹുരൈരീഡി കെത്തിരിൽ ആക്ഷേപമുന്നയിച്ചിട്ടിരുന്ന് മാത്രമല്ല അബുഹുരൈരീഡിയെ പ്രധാന അവലംബമാക്കുക കൂടി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

വലിയൊരു കുട്ടം ഹദീസുകൾ തള്ളിക്കളയാനും അതുവഴി പ്രവാചകചര്യയുടെ മേൽ സംശയത്തിന്റെ കരുപ്പി തേക്കാനും വുർവ്വാവുംനിക്കാനുമായിരുന്നു വിമർശകരിൽ പലരും അബുഹുരൈരീഡി യെ കടനുപിടിച്ചത്.

ശീളകളായ ആരോപകരിൽ ഒരുപറ്റത്തിനു രാഷ്ട്രീയമായിരുന്നു കാരണം. അലി(റ) യല്ലാത്ത മുന്ന് വലിപ്പമാരെയും അവരംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ആ മുന്ന് പേരെ അംഗീകരിച്ചുവരെ അവർ കപടമാരായി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ഇന്നും ശീളകൾ ഈ ദുഷ്കിച്ച സ്വഭാവം കൈവെടിഞ്ഞിട്ടില്ല. ധമാർമ്മത്തിൽ അലി (റ) യുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തവരായിരുന്നു ശീളു ആരോപകൾ. മുങ്ഗത്തസിലുകളായിരുന്നു മറ്റൊരു പിഡാഗം. വാസിലുംനു അതാളെന്നപ്പോലുള്ളവർ വളരെയധികം കടന്നുചെന്ന് ആക്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ജമർ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടവരിൽ ആരാൻ സത്യത്തിന്റെ പകതാകൾ എന്നറിയാത്തതിനാൽ ആരുടെ ഫെഡീസും സീകാരുമല്ല എന്നു വാദിച്ച വാസിലുംനു അതാളെന്ന് ലക്ഷ്യം പ്രകടമാണ്. നെൽക്കാടം എറിവും ദേശരമായ കെട്ടുകുമകൾ പറഞ്ഞു പരത്തി. ആദർശ വൃത്തിയാനമായിരുന്നു ഇവരുടെ ആരോപണങ്ങൾക്ക് പിനിലെ പ്രധാന പ്രചോദനം. കുറിശുയുദ്ധത്തിന് ശ്രേഷ്ഠം ഇസ്ലാമിനെ സാംസ്കാരികമായും ദൈഷണികവുമായും നേരിടുകയാണ് എറിവും നല്ല രീതിയെന്ന് കണക്കെന്തിയ ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളും പാശ്ചാത്യാലിമുഖ്യത്തിന്റെ പേരിൽ അവരെ പിന്തുണാച്ച നവീനവാദികളും അബു ഹുരൈറി കെതിരെ രൂക്ഷമായ ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തി. ശോർഡ് സിഹാറിനെപ്പോലുള്ള ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റ് സെസല്ലാന്തിക്രമാർ ശീളു, മുഞ്ഞതസില്ലീ ആരോപണങ്ങൾ അങ്ങനെന്തത്തെന്ന പകർത്തിയായിരുന്നു ആക്രമണത്തിലേർപ്പെട്ടത്. ഇരജിപ്പത്തും തുർക്കിയും കേന്ദ്രീകരിച്ചായിരുന്നു നവീനവാദികളുടെ ആക്രമണം. പാശ്ചാത്യൻ യുണിവേഴ്സിറികളിൽ നിന്ന് ബിരുദമെടുത്തവരോ പാശ്ചാത്യൻ സംസ്കാരത്തിൽ മുഖംകൂത്തി വീണവരോ ആയിരുന്നു അവർത്തി പലരും. പജ്രൂൽ ഇസ്ലാം, ഇഹാസൽ ഇസ്ലാം, ഇഹാറൂൽ ഇസ്ലാം ശ്രമപരമരകളുടെ രചയിതാവായ ഡോ. അഹ്മദ് അമീൻ, ഇരജിപ്പതുകാരനായ ഇസ്മാഖുൽ അഡ്ഹം, ഡോ. അലിഹസൻ അബ്ദുൽ വാദിർ, അജ്വാഉൻ അലസ്സുന്നത്തിനാവായി എന്ന പുസ്തകമെഴുതിയെ അബുറൂഫ്, അബുഹുരൈറി എന്ന പുസ്തകമെഴുതിയ അബുരൂഫ്, അബുഹുരൈറി എന്ന പുസ്തകമെഴുതിയ അബുരൂഫ് എന്ന ശരഹുദീൻ, ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളായ ജോർജ്ജ് സെസാന്, ഫിലിപ്പ കെ ഫിറീ, കൈമർ തുടങ്ങി ആ പദ്ധതി നീളുന്നു. ഇവരിൽ ഡോ. അലിഹസൻ അബ്ദുൽ വാദിരാണ് പിൽക്കലാലത്ത് തെരിറുതിരുത്താൻ തയ്യാരായ എങ്ക വ്യക്തി. ഇസ്ലാമിനെ അതിനകത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് നശിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമോയെന്ന് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി നിബന്ധം പരാജിതരായ നിർഭാഗ്യവാനാരായ പ്രതിഭാശാലികളാണ് ഇവർ.

ഇവരെക്കയും ഉന്നയിച്ച് ആരോപണങ്ങൾ ശീളകളും മുഞ്ഞതസിലുകളും ഉന്നയിച്ചതിന്റെ പകർപ്പുതന്നെന്നായതിനാൽ അവയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ മറുപടികൾ മുന്നൊരു പ്രതിഭാശാലികൾ തന്നെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മറുപടികളിൽ എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ് തങ്ങവീലുൽ മുഖാലപതിൽ ഫെഡീസ് എന്ന ഇബ്നു ഖുതൈബയുടെയും അസ്സുന്നതുവമകാനതുഹാ ഫിത്തശ്രീഹുൽ ഇസ്ലാമീ എന്ന ഡോ. മുന്നത്തപ്പോൾ സഖാളുയുടെയും ദിഫ്മാളൻ അൻ അബീ ഹുരൈറി എന്ന അബ്ദുൽ മുന്ഹം സാരിലിഹുൽ ശുണ്ണിയുടെയും കൃതികൾ.

പട്ടണി മാറ്റാനായിരുന്നു അബുഹുരൈറി പ്രവാചകരിൽ കൂടെ വന്ന പാർത്തതെന്നും ജുത ചാരനായിരുന്നു അയാളെന്നും ആരോപകൾ എഴുതിക്കൂട്ടി. ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്ന അബുഹുരൈറി അവരുടെ ആരോപണങ്ങൾക്ക് മറുപടിയാണ്. യമനിലെ അളവും സ്വത്തുകൾ വിഭേദിച്ച് പ്രവാചകനെ കണ്ണ് സത്യം കൈവരിക്കാനുള്ള അദമ്യമായ അഭിലാഷത്തിൽ പാഞ്ചത്തിയതായിരുന്നു അബുഹുരൈറി (റ). അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകരിൽ കൂടെ വയറുത്തുകളുംപച്ചു കൈട്ടി കഴിഞ്ഞുപോരേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, പ്രവാചകത്തിന്റെ പ്രഭാവലയത്തിൽ നിന്ന് ഇസ്ലാമിനെ ലോകത്തിന് കൈമാറുന്നതിൽ അനന്തപമായ പക്ഷുവഹിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യമായിരുന്നു ആ സഹാബിവരുന്ന് കൈവന്നത്. അതദേഹം ശരിക്ക് അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നിർക്കഷരനായിരുന്നുവെന്നതാണ് മരിറാരു ആരോപണം. അക്രമാലകളും ഗുണകോഷ്ഠവും ഓർമ്മശക്തിയുടെ ഏഴയലത്തുപോലും എത്തുന്തല്ല. അസാമാന്യമായ ഓർമ്മശക്തിയുടെ ഉടമയായിരുന്നു അബുഹുരൈറിയെ യെന്ന് ഇമാം ശാഹിലു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകൻ പോലും നിർക്കഷരനായിരുന്നുവെന്ന സത്യം ഇരഞ്ഞുതക്കിടയിൽ ആരോപകൾ ഓർക്കാൻ വിട്ടുപോയി. പ്രവാചകരിൽ കൂടെ അബുഹുരൈറിയെയെ പോലെ ഏരെക്കാലം കഴിഞ്ഞ അബുഖൈരുമാരി, ഉമർ, ഉസ്മാൻ, അലി (റ.ഉം) എന്നിവരോന്നും ഇത്തെയാനും ഫെഡീസുകൾ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടില്ലെല്ലാ

എന്ന സംശയത്തിന് ലേവന്തതിന്റെ തുടക്കത്തിലുണ്ടാക്കാൻ അബുഹുരോറു യുടെ സന്നം വാക്കുകൾ തന്നെ മറുപടിയാണ്. സത്യത്തിൽ ആവർത്തനങ്ങൾ കഴിച്ചാൽ ആക്രമണത്തിന്റെ പകുതിയോളമേ അബുഹുരോറു യുടെ ഹദീസുകൾ വരുന്നുള്ളൂ. അതിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ഒറുക്കും ഹദീസുകൾ നൃറി അന്പെതോളമേ വരു. ബാകിയുള്ളവ മറുള്ളവരും ചേർന്ന് ഉഖരിച്ചവയാണ്.

പിൽക്കാലത്ത് അബുഹുരോറു യുടെ പേരിലും വ്യാജ ഹദീസുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടാവാം. പ്രവാചകരും പേരിൽ വന്ന വ്യാജ ഹദീസുകൾക്ക് അവിടുന്ന ഉത്തരവാർത്തയ്ക്ക് എന്ന പോലെത്തന്നെയാണ് അബുഹുരോറു യുടെ കാര്യപും. അതൊക്കെ നെല്ലും പതിരും തിരിച്ചറിയാൻ കുറുമറ്റ ഹദീസ് നിഭാനശാസ്ത്രം അനേൻ നിലവിലുണ്ടെന്നും ഓർക്കുക. ഹദീസിന്റെ കാര്യത്തിൽ വല്ലാത്ത കണിശാസ്ത്രായിരുന്നു അക്കാലത്ത് പുലർത്തിയിരുന്നത്. സുക്ഷ്മത കാരണം ഒറ്റ ഹദീസും ഉഖരിക്കാത്ത സ്വഹാബികളും പ്രവാചകനുണ്ട്. പഠനത്തസ്കൂളും, ഓർമ്മക്കൽ, അധ്യാപന താൽപര്യം, അറിവ് മിച്ചുവച്ചാലുള്ള ഭോഷം എന്നിവ കാരണമാകാം അബുഹുരോറു യെപ്പോലുള്ളവർ എല്ലാം ചോദിക്കുകയും പരിക്കുകയും ഓർമ്മിക്കുകയും പിൽക്കാലത്തിന് പകരുകയും ചെയ്തത്.

പിന്നെ ജുത പാരമ്പര്യത്തിന്റെ കാര്യം. മറുപടി അർഹിക്കുന്നില്ല ആ ആരോപണം. എല്ലാവരെയും തിരിച്ചറിയാൻ പ്രവാചകന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പലരുടെയും പൊയ്യമും വുർആൻ തന്നെ വലിച്ചുകീറിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അബുഹുരോറു യെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാസ് ഗോത്രത്തിന് പോലും ജുത പാരമ്പര്യമോ ജുതാഭിമുഖ്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ട് ചരിത്രത്തിലെവിടെയും കാണുന്നില്ല. ആരോപകർക്ക് ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞ് എരിക്കാലം നിലനിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

അഹംലുൽ ഹദീസും അഹർലെ ഹദീസും

ഇന്റലാമിക പ്രമാണങ്ങളിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്നതാൽ പരിശുഭ ഹദീസ്. അതു കൊണ്ട് തന്നെ ആദ്യ നൂറിാണ്ട് മുതൽ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും അതിന്റെ ആധികാരികത തെളിയിക്കുന്ന ഹദീസ് പരമ്പരാ റിപ്പോർട്ടുകളും റിപ്പോർത്തരുടെ വിശ്വാസ്യത ഉറപ്പിക്കുന്ന ഹദീസ് നിഭാന ശാഖയും മുസ്ലിം ലോകം പ്രാധാന്യത്തോടെ കയ്യാളുകയും ചെയ്യുന്നു. ഹിബ്രീൻ ശാഖകൾ കയ്യാളിയവർക്ക് ‘ഹവീഹ്’

എന്ന അപരിനാമം നൽകിയപോൾ ഹദീസ് ശാസ്ത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആധികാരികതയ്ക്ക് അർഹരായവരെ ‘മുഹാഡിസുകൾ’ എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. മംഗളബുക്കളുടെ വിശകലനം ഇമാമുകളുടെ നിഭാന ശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് നടത്തിയ അസ്പഹാബുൽ വുജുഫ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഉന്നത മുവഹാകൾ ഹിജ്ര നാലാം നൂറിാണ്ടോടെ കണ്ണിയാറിതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. (ബിഗ്രഹ പേജ് 7). അഭ്യാസം നൂറിാണ്ടിന് ശേഷം അറൈപോരയനാണ് മരിറാരഭിപ്രായം. (തർഹീഹ് - പേജ് 3) ആരാം നൂറിാണ്ടിന് ശേഷം നിബന്ധനയെയാത്ത മുജ്തഹിദുകൾ ഇല്ലാതായി എന്നും അതേ പേജിൽ കാണാം. ഹിജ്ര 643 തീ പരലോകം പ്രാപിച്ച മഹാനും ഹദീസ് നിഭാന ശാസ്ത്ര പട്ടവുമായിരുന്ന ഇംഗ്രേസ്സിലും മരിറാരു പരാമർശവും ശ്രദ്ധേയമായാണ്. ‘നാല് മംഗളബുക്കൾ ഇല്ലാതാവരെ തവല്ലിച്ച ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നത് ഇങ്ങമാണ് ആയിരത്തീർന്നു’ എന്നാണ് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയത്. (ബിഗ്രഹ പേജ് 8)

ഹദീസ് ഇന്റലാമിന്റെ ആധികാരിക നിയമം എന്ന നിലയിൽ ഇമാം സുഹർത്തെ (പദ്ധതിക്ക്: ഹിജ്ര 124) തുടർന്ന് ശിഷ്യന്മാർ രീക്കോർഡ് ചെയ്തു. അതുമായി കുടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട ജീവിതം ചിട്ടപ്പെടുത്തി മുഹാഡിസുകൾ മുസ്ലിംമുകളും സിഹാഹുകളും രേഖപ്പെടുത്തി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തുവരുന്നു. ഹിബ്രീഹ് ഭേകാധീകരണത്തോടൊപ്പം ഹദീസ് ഭേകാധീകരണവും നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സിഹാഹുകളടക്കം ഹദീസ് ശമ്പളങ്ങളുടെ വക്താകൾ പുർണ്ണമായും മംഗളബുക്കളുടെ മുഖ്യാഭിഭൂതികളായിരുന്നുവെന്ന് അവരുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാം. ഉദാഹരണത്തിന് ഇമാം ബുഖാർ (ഒ) ശാഫിയു മംഗളബുക്കീകരിച്ച ആളായിരുന്നു. മറ്റ് ഹദീസ് പണ്ടശിത്തനാരും മംഗളബുക്കൾ സ്വീകരിച്ചവർ തന്നെയായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഹദീസുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ അവർക്ക് കിട്ടിയ ഹദീസുകളുടെ ബലാബലം നോക്കി ചില്ലറ അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങൾ അവർ നടത്തിയതായി കാണാം. അതെല്ലാം അസ്വഹാബുൽ വൃജുഹിന്റെ കാലത്തിനും നാലിലെരു മർഹബ് എന്ന തത്തം ഇജ്മാഅർ കൊണ്ട് സ്ഥിരപ്പെടുന്നതിനും മുമ്പാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഈ യാമാർമ്മധിനി അഹർലൂൽ ഹദീസ് എന്ന പരാമർശം കാണാവുന്നതാണ്. ആറാം നൂറാണിൽ നാലിൽ ഒരു മർഹബിനെ പിന്തുടരൽ നിർബന്ധവും അതിൽ നിന്ന് പുരിൽ പോകൽ ഇജ്മാളുന്നതിരാണെന്നും ഇബ്നുസ്ലാഹ് രേഖപ്പെടുത്തിയ സ്ഥിതിക്ക് മർഹബുകൾക്കെതിരിൽ ഹദീസ് കൊണ്ട് മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത് കുറീകരമാണെന്നും അക്കാലത്തെ അഹർലൂൽ ഹദീസ് നിയമാനുസ്വരൂപമല്ലെന്നും വരികയില്ലെന്ന പോദ്യം ഉന്നയിക്കാവുന്നതാണ്. അതിന് മറുപടിയെന്നോണം ശാഹ് വലിയുള്ളാഹി (റ) ഹുജുത്തുല്ലാഹിൽ ബാലിഗയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു : “ഹിജറ നാനുറിന് മുമ്പ് ഏതെങ്കിലും നിർണ്ണിത മർഹബിനെ തബ്ലിം ചെയ്യണമെന്നതിൽ ഏകോപിച്ചിരുന്നില്ല” (1/152). അപ്പോൾ ഇജ്മാഅർ കൊണ്ട് നാലിലെരു മർഹബ് സീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്നു സ്ഥിരപ്പെടുകയും അസ്വഹാബുൽ വൃജുഹിന്റെ കാലാദ്ധ്യം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ഹദീസിന് മുൻഗണന നൽകി മുഹിദ്ദീസീങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾ അക്കാലത്തെ നിയമാനുസ്വരൂപമല്ലെന്നും നാല് മർഹബുകൾ ഭേകാഡീകരണം പുർത്തിയായതോടെ പ്രസക്തി ദുർബലമായെന്നും വരുന്നു. ആ കാലാദ്ധ്യത്തിലെ അഹർലൂൽ ഹദീസ് ഹവിന്റെ ആളുകളുമാണ്.

» അഹർലൈ ഹദീസ്

ഇന്ത്യയിലും മറ്റൊരു ഉടലെടുത്ത അഹർലൈ ഹദീസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളും അവരുടെ കുട്ടായ്മയും പ്രസ്തുത വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നില്ല. ഹദീസ് സ്വഹീഹായി കണ്ണിലെല്ലക്കിൽ മർഹബിന്റെ ഇമാമുകളെ തബ്ലിം ചെയ്യണമെന്നാണ് അവരിൽ ചിലർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്, വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ പുത്രൻ വിശ്വാസത്തിന്റെ വക്താക്കളുടെ തലവന്നായ ഇസ്മാഖുൽത്ത് ദഹർവിയുടെ വിശ്വാസത്തെ പരാമർശിച്ച് ശിഷ്യരിൽ പ്രധാനിയായ റഷീദ് അഹർമർഗ്ഗംഗാഡാഹി രേഖപ്പെടുത്തി : “ഇസ്മാഖുൽത്ത് ദഹർവിയുടെ സ്ഥിതി ഇതാണ്. ദുർബലപ്പേടാത്ത ഏതെങ്കിലും ശരിയായ ഹദീസ് ലഭിച്ചാൽ അതുസരിച്ച് അമർ ചെയ്യുക. അത് ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ മാത്രം ഇമാം അബു ഹനീഫയെ തബ്ലിം ചെയ്യുക” (ഹതാവാ റശീദിയു പേജ് : 184).

ഹദീസിന്റെ നിബന്ധനാസ്ത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് ഇമാമുകൾ ലക്ഷ്യം പിടിച്ച ഹദീസുകളും ലഭിച്ചുവെന്ന് വാദിക്കാൻ ഇത്തരം ഹദീസ് വാദികൾക്ക് സാധ്യമല്ലാതിരിക്കുന്നതിനിക്ക് കിട്ടിയ ഹദീസുകൾ മാത്രം വച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ മാത്രം മർഹബുകൾ മാതൃകയാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന വാദം നവീനമാണ്. ഇക്കാലത്ത് തനിക്ക് കിട്ടിയ ഹദീസുകൾ മാത്രം പിടിച്ച് കർമ്മ ചെയ്യുക അസാധ്യമാണെന്ന് മഹാന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയത് പ്രശസ്തമാണെല്ലാം.

ഇമാം സ്വാദി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: ബാഹ്യ ദുഷ്ക്രിയിൽ കിതാബിനോടോ സുന്നത്തിനോടോ സ്വഹാബത്തിന്റെ വാക്കുകളോടോ യോജിച്ചാൽ പോലും നാലിൽ ഒരു മർഹബിനെയുള്ളാതെ തബ്ലിം ചെയ്യാൻ വാദില്ല. നാല് മർഹബുകളിൽ നിന്നും പുരപ്പെട്ടവൻ പിഴ്ചിക്കുന്നവനുമാണ്. ചിലപ്പോൾ അവൻ കുപ്പറിലേക്ക് പോയെന്നും വരും. എന്തു കൊണ്ണനാൽ (ഇജ്തിഹാദിന് വിധേയമായ കാര്യങ്ങൾ) കിതാബിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും ബാഹ്യാർമ്മം കൊണ്ട് പിടിക്കൽ കുപ്പറിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. (സ്വാദി 3/9)

ആധുനികൾ മാതൃകയാക്കാറുള്ള ഇബ്നു തീമിയു പോലും പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് : ‘ഹദീസുകളും രേഖപ്പെടുത്തുകയും ഭേകാഡീക്കുതമാക്കുകയും ചെയ്താൽ അവ അവ്യക്തമാക്കുന്നത് വിഭൂരമാണ് എന്ന് പറയാൻ ന്യായമില്ല കാരണം ഇന്ന് ഹദീസ് ശ്രമണങ്ങളിൽ (സുന്നകൾ) പ്രസിദ്ധമായവയെല്ലാം അനുകരിക്കപ്പെടുന്ന ഇമാമുകളുടെ കാലശേഷം രേഖപ്പെടുത്തി ചെടുത്താണ്. അതോടൊപ്പം നബി (സി) യുടെ ഹദീസുകൾ നിർണ്ണിതങ്ങളായ ഹദീസ് ശ്രമണങ്ങളിൽ കൂപ്പത്തമാണെന്ന് വാദിക്കാനും പാടില്ല. അമവാ അങ്ങനെ വാദിച്ചാൽ തന്നെ

ഗ്രനമങ്ങളിലുള്ളവയെല്ലാം ഏതെങ്കിലും പണ്ണശിതർ അറിഞ്ഞു കൊള്ളണമെന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ഒരാളുടെ അടുക്കൽ യാരാളം ഗ്രനമങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു വയ്ക്കുക. അതിലുള്ളവയെല്ലാം അയാൾ അറിഞ്ഞു കൊള്ളണമെന്നില്ല. തന്നെയുയല്ല, ഈ ഫദീസ് ഗ്രനമങ്ങൾ ദേക്കാഡൈക്രിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നവർ ശ്രേഷ്ഠം വന്നവരേക്കാൾ ഫദീസ് വിജ്ഞാനികളായിരുന്നു. കാരണം അവർക്ക് പബ്ലിക്കയും അവരുടെ അടുക്കൽ സ്വഹീഹാവുകയും ചെയ്ത പല റിപ്പോർട്ടും അറിയപ്പെടാത്ത ആളിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ പരസ്പരം മുറിഞ്ഞൊ അല്ലാതെ നമുക്ക് ലഭിച്ചില്ലെന്ന് വരാം. അമുഖം തീരെ ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും ആവാം. ഈ ഗ്രനമങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഈരുടികൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സംരോചിപ്പിക്കും. സംഭവങ്ങളുടെ പരിജ്ഞാനമുള്ളവർക്കിൽ അജ്ഞാതമല്ല. (പഠ്ഞൽത്തമലാം : 9)

എക്ക് നിവേദക ഫദീസും തല്പവര കക്ഷികളും

ഒരു രാജാവിനോട് തന്റെ ഭരണത്തെ തകർക്കുന്നതിനുള്ള ഗുഡശ്രമം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് തന്റെ സേവകരിൽ വിശ്വസ്തനായ ഒരാൾ വന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനെ കുറിച്ചേന്നേഷിക്കുവാനും സത്തര നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാനും ആ വ്യക്തിയുടെ പ്രസിദ്ധിയും റിപ്പോർട്ടർമാരുടെ ആധിക്കവും വാർത്തകളുടെ നേരംതരുവും അയാൾ കാത്തു നിൽക്കുമോ? ഒരാൾ മാത്രമല്ല പറഞ്ഞത്. ഇനിയും പലരും പറയുട്ടു, എന്നിട്ട് അനോഷ്ടണവും നടപടിയും തുടങ്ങാം എന്ന് ചിന്തിക്കുമോ? ഒരു കുടുംബനാമനോടു വീടിലെ തൊട്ടട്ടുത്ത രൂമിൽ ഒരു തസ്കർന്നുണ്ടെന്നു തന്റെ വിശ്വസ്ത കുടുകാരിയായ ഭാര്യ പറഞ്ഞാൽ അയാൾ ജാഗ്രത പാലിക്കാനും രക്ഷാ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാനും ഇനി മറ്റു വല്ല വാർത്തയും കാത്തിരിക്കുമോ? ഒരാളെല്ലാ പരഞ്ഞുള്ളൂ; പലരുടെയും നിരന്തര വാർത്ത പരട്ടു എന്നു കരുതി അയാൾ നിശ്ചലനായിരിക്കുമോ?

ഒരു വാർത്ത അംഗീകരിക്കുന്നതിനു മാനദണ്ഡം അതിന്റെ നിവേദകരും സത്യ സന്ധ്യയും വിശ്വാസ യോഗ്യതയും വാർത്താ വിഷയത്തിന്റെ സാധ്യതയും മാത്രമാണ്. മതകാരുത്തിലും ഈ രീതി തന്നെയാണ് എക്കാലത്തും സ്വീകരിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളത്. വിശുദ്ധ ബുർആൻിന്റെ ആജഞ്ച കാണുക: “സത്യ വിശ്വാസികളേ, ഒരു അധർമ്മകാരി വല്ല വാർത്തയുമായി നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് പന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ കുറിച്ചു വ്യക്തമായി അനോഷ്ടിച്ചിട്ടിയണം. അറിയാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനു നിങ്ങൾ ആപത്തു വരുത്തുകയും അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ വേദിച്ചുവരായിരത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി.” (49:6) അതു കൊണ്ടു തന്നെ ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളിലെണ്ണായ പ്രവാചകചര്യ നിവേദനം ചെയ്യുന്നതിലും ഉല്ലരിക്കുന്നതിലും മുസ്ലിം പണ്ണശിതന്മാർ അതുഡികം സുക്ഷ്മമ പാലിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു സമൂഹത്തിലും ഒരു സങ്കേതത്തിലും വാർത്താ സ്വീകരണത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഉപാധികളും കാർക്കഡുവുമാണ് പ്രവാചകരുടെ ഫദീസുകൾ നിവേദനം ചെയ്യുന്നതിന് അവർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. കാരണം ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രമുഖ മൂലിക പ്രമാണം വിശുദ്ധ ബുർആനാണ്. അതിന്റെ വൃംബാന പിശറീകരണങ്ങളാണ് ഫദീസ് അമുഖം തിരുസുന്നത്. “താങ്കൾക്കു നാം ഈ ഉദ്ദേശ്യം ശ്രദ്ധം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് നിങ്ങൾ അവർക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കാൻ വേണ്ടിയും അവർ ചിന്തിക്കാൻ വേണ്ടിയും” (16:44). വിശുദ്ധ ബുർആൻ സുരക്ഷിതമാണ്. വളളിപ്പുള്ളികൾ അനുരധിക്കുന്നതു അതു ഇന്നും നില നിൽക്കുന്നു. എന്നെന്നും അത് അങ്ങനെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: “ഈ ഉദ്ദേശ്യം ശ്രദ്ധം അവതരിപ്പിച്ചത് നാമാണ്. നാം അത് കാത്തു സംരക്ഷിക്കുന്നവരുമാകുന്നു” (15:9).

എന്നാൽ വിശുദ്ധ ബുർആൻ സംരക്ഷണം താത്ത്വികമായി പുർണ്ണമാക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായ തിരുസുന്നതു സംരക്ഷിക്കപ്പെടുണ്ടാണ്. അക്കാദിനത്താൽ തിരുസുന്നത് പറിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മാത്രമല്ല, അതിൽ മായം ചേരാതെ സുക്ഷ്മക്കുന്നതിലും മുസ്ലിം പണ്ണശിതമാർ ബാല്യശരംരായിരുന്നു. പ്രവാചകരുടെ പ്രസ്താവന ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരെ കുടുതൽ ജാഗ്രൂകരാക്കി. “എന്ന് പേരിൽ മനഃപൂർവ്വം ആരെങ്കിലും വ്യാജം പറഞ്ഞാൽ അവൻ്ന് പാർപ്പിടിം നരകത്തിൽ തയാർ ചെയ്തു കൊള്ളുക്കു” (ബുവാർ, മുസ്ലിം). ഈ ഫദീസ് ദൃശ്യജ്ഞതാനം ലഭിക്കും വിധം നിരവധി പേര് നിരന്തരമായി നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള മുതവാതിർ

ഗണത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നു. സ്വഹാവിമാരിൽ നിന്ന് അറുപത്തിരഞ്ഞ പേര് ഈ ഹദീസ് ഉലരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ സർഗ സുവിശേഷം ലഭിച്ച പത്തുപേര് ഉൾപ്പെടുന്നു. അവർ പത്തു പേര് നിവേദനത്തിൽ സമേജിച്ച മരൊരു ഹദീസ് ലോകത്തില്ല. അറുപത്തിലധികം സ്വഹാവിമാരി നിവേദനം ചെയ്ത ഏക ഹദീസും ഇതു തന്നെ. (മുഖ്യമിതു ഇവ്വനു സ്വലാഹ് 161-163)

എന്നാൽ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളും ബിദ്ധങ്ങളുകാരും മരു തൽപര കക്ഷികളും ഇസ്ലാമിനെ വികലപ്പെടുത്താൻ തിരുസുന്നത്തിനെ വികൃതമാക്കുകയാണ് എളുപ്പവഴി എന്നു കണ്ണു. അതിനു വിഹമല ശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായി. പണ്ഡിതന്മാർ അവരുടെ കൈക്കു കടന്നു പിടിച്ചു. കളഞ്ഞാണ്യങ്ങൾ പുറഞ്ഞുന്നതിനുള്ള സകല മാനദണ്ഡങ്ങളും എർപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ മരു ചില തൽപര കക്ഷികൾ തിരുപ്പാധികമായോ സോപാധികമായോ പ്രത്യുഷമായോ പരോക്ഷമായോ ഹദീസിന്റെ പ്രാഥാണികത നിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി. വാബരിജ്, ശൈലു, മുഅ്സതസില ആദിയായ ബിദ്ധങ്ങളുകാരെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽ പെടുവരാണ്. വാദഗതികളിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെന്നു മാത്രം. എന്നാൽ തിരുസുന്നത്തിന്റെ കാവൽ ഭക്തിമാരായ പണ്ഡിതന്മാർ അവരുടെ വാദമുഖങ്ങളെയും അബൈ തെളിവുകളെയും അപഗ്രാമിച്ചു. ഓരോനിനും മറുപടി നൽകി. വണ്ണന പിമർശനങ്ങളിലൂടെ അവരെ നിശബ്ദരും നിർവ്വിരുരുമാക്കി. അവരുടെ നിർമ്മകമായ വാദങ്ങളിൽ നന്നായിരുന്നു ഏക നിവേദക ഹദീസുകൾ അസ്വീകാര്യമാണെന്നത്. ഈ വാദഗതി അൽപജ്ഞാനികൾ പണ്ടു തന്നെ ഉന്നയിച്ചതു കൊണ്ടാണ് അതിനുള്ള സലക്ഷ്യ മറുപടികൾ ഹദീസ് ശ്രമങ്ങളിലും കർമ്മാസ്ത്ര നിംബന ശ്രമങ്ങളിലും സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ളത്. പണ്ഡിതരുടെ ശ്രമഫലമായി കാലം ചവറിക്കാട്ടിലെൻ്തെ ഈ വാദഗതി പൊടിത്തുംബുത്തു പുതുമ വരുത്തി, അവതരിപ്പിക്കാൻ ചില മോഡേണ് പണ്ഡിതന്മാർ ഇന്ത്യിടെ രംഗത്തു വരികയുണ്ടായി.

ഉവർക്ക് അധിക പേരും ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളെ ഉപജീവിച്ചാണ് ഈ വാദഗതി ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ അബൈ നിഗമനങ്ങളെ മുലങ്ങൾ കാണിച്ചും കാണിക്കാതെയോ ഉലരിക്കുക മാത്രമാണ് ഇവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പാശ്വാത്യ യുനിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നിന്നു ബിരുദമെടുത്ത ചില മോഡേണിന്റുകൾ യജമാനക്കുറു കൊണ്ടോ, പാശ്വാത്യൻ നാഗരികതയിൽ ആകൃഷ്ടരായതു കൊണ്ടോ, വിശാസ ഭാർബല്യം കൊണ്ടോ ഈ കെണ്ണിയിൽ വീഴുകയുണ്ടായി. ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകൾ ഇസ്ലാമിനെയും ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരത്തെയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പഞ്ചസ്ത്ര ഭാഷകളും പഞ്ചസ്ത്ര സംസ്കാരങ്ങളും പരിച്ചു, അവയിൽ സ്വന്തമായ ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ നടത്തി ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാന ശാഖകളെ വിമർശന പഠനം നടത്താൻ ശ്രമിച്ചവരാണ്. സുക്ഷ്മമായ ശാസ്ത്രീയ പഠനം എന വ്യാജേന സത്യത്തെ പലപ്പോഴും മറച്ചു വെച്ചും മരു ചിലപ്പോൾ വ്യാപിച്ചിട്ടും മനസ്പുർവ്വം ഇസ്ലാമിനെ ഇക്കാത്തിക്കാണിക്കാനുള്ള കുത്രന്തങ്ങളാണ് അവർ നടത്തിയത്. എന്നാൽ ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങളുടെ അവയുടെ ശത്രിയായ ദ്രോതസ്ത്വിൽ നിന്നു വ്യക്തമായ വിവരം നേടാതെ പാശ്വാത്യരുടെ ശിഖ്യത്വം സ്വീകരിക്കുകയോ ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകൾ പെട്ടെന്നു വിശദിപ്പിച്ചതു പുജീവിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ ഈ ‘ശാസ്ത്രീയ പഠന’ത്തിൽ വണ്ണിതരാവുകയാണുണ്ടായത്.

ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളുടെ പട്ടിക പൊതിഞ്ഞ പാശ്വാണ കഴിച്ച മോഡേണിന്റുകളിൽ പെടുവരാണ് പ്രോഹം. മുഹമ്മദ് അമീൻ, അബൈയു തുടങ്ങിയവർ. പജ്ജറുൽ ഇസ്ലാം, ഇഹാൻ റൂൽ ഇസ്ലാം എന്നീ ശ്രമങ്ങളുടെ കർത്താവായ ഡോക്കർ അഹമ്മദ് അമീൻ തന്റെ പജ്ജറുൽ ഇസ്ലാം എന ശ്രമത്തിൽ തിരു സുന്നത്തിനെതിരെയും പ്രസിദ്ധ ഹദീസ് പണ്ഡിതന്മാർക്കെതിരെയും സർവ സമ്മതരായ ഹദീസ് നിവേദകർക്കെതിരെയും വിഷം ചീറിയതായി കാണാം. ‘ഹദീസുകൾ മുതവാതിർ, ആഹാർ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടിനമാണ്. പക്ഷേ, മുതവാതിർ ലഭ്യമല്ല. ആഹാർ (ഏക നിവേദക ഹദീസുകൾ) അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കൽ നിർബന്ധവുമില്ല.’ എന്നു പജ്ജറുൽ ഇസ്ലാം 267-ാം പേജിൽ പറയുന്നു. ഇതു താതികമായി ഹദീസുകളുടെ പ്രമാണിക്കതയെ മൊത്തത്തിൽ നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു കുത്രന്തമാണ്. മുതവാതിർ ഇല്ല ആഹാർ കൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കേ തുമില്ല. ഇതു രണ്ടുമല്ലാതെ ഹദീസുമില്ല. അപ്പോൾ പിന്നെ ഹദീസു കൊണ്ടുരു ഫലവുമില്ല എന്നുവരുന്നു.

പ്രോഹമസർ അഹമ്മദ് അമീനിന്റെ കുത്രികളിൽ പലരും വണ്ണിതരായിട്ടുണ്ട്. ഹിജ്ര 1353 തു ‘ഇസ്മായിൽ അംഹാൻ’ എന വ്യക്തി തിരുസുന്നത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു കുത്രി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. സുഖമായ ഹദീസു ശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നെന്നു നിൽക്കുന്ന വിലപ്പെട്ട ഹദീസു സ്വപ്നത്ത് അടിസ്ഥാന രഹിതമാണെന്ന് ജൽപിക്കുന്നതായിരുന്നു ഈ ക്ഷുദ്രകുതി.

ഇസ്ലാമിക് മാധ്യമങ്ങളുടെ നിശിത്തമായ വിമർശനങ്ങൾക്ക് ഈ കൃതി വിഡേയമായപ്പോൾ അൽ അസ്ഹർ യുനിവേഴ്സിററിയിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ഇരജിപ്പുൻ ഗവൺമെന്റ് അതു കണ്ണു കെട്ടുകയാണ് ഉണ്ടായത്. തദവസരം, ശ്രമ കർത്താവ് ഇതു തന്റെ സന്തമായ അലിപ്രായമല്ലെന്നും പ്രൊഫസർ അഹർമദ് അമീറെന പോലെയുള്ള വലിയ സാഹിത്യകാരനാരും പണ്ഡിതന്മാരും ഇക്കാര്യത്തിൽ തന്നോട് യോജിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അൽ ഫത്ത് മാസികയുടെ 494-ാം ലക്കത്തിൽ എഴുതുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അഹർമദ് അമീറെൻ തന്റെ കുടുകാരൻ സംഭവിച്ച ഈ ദുരന്നുഭവത്തിൽ പരിഭ്വപ്പെട്ടുകൊണ്ടും പുസ്തക നിരോധനം അലിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനെതിരെയുള്ള സമരവും ബൈജനാനിക ഗവേഷണങ്ങളുടെ മാർഗത്തിൽ വിലജ്ഞ തടി സൃഷ്ടികളുമാണെന്നും സമർമ്മിച്ചു കൊണ്ണു ഇരജിപ്പതിൽ നിന്നിരഞ്ഞുന്ന റിസാല വീക്കിലിയിൽ പ്രതിഷ്ഠയ ലേവനമെഴുതുകയും ചെയ്തു.

കാറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളുടെ കൃതികളിൽ ആകുഷ്ടനായ മരീറാരു വ്യക്തിയായിരുന്നു ഡോക്ടർ അലിഹസൻ അബ്ദുൽ വാദർ. ജർമനിയിൽ നാലു വർഷം പറിച്ചു ഫിലോസഫിയിൽ ഡോക്ടറേറു നേടി ഇരജിപ്പതിലേക്കു തിരിച്ചു അലിഹസൻ 1939ൽ ശരീഅത്ത് കോളേജിൽ അധ്യാപകനായി നിയുക്തനായപ്പോൾ തന്റെ വിദ്യാർഥികൾക്ക് ആദ്യമായി നൽകിയ കൂടാൻ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: “ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഇസ്ലാമിക് നിയമനിർമ്മാണ ചരിത്രം പറിപ്പിക്കാൻ പോവുകയാണ്. പക്ഷെ, അതു അൽ അസ്ഹർ യുനിവേഴ്സിററിക്കു അപരിചിതമായ ശാസ്ത്രീയ മെത്രത്തിലാകുന്നു. അൽ അസ്ഹറിൽ 14 വർഷത്തോളം പറിച്ചു എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നലോ വേണ്ട വിധം ശ്രദ്ധിക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നീടു ഞാൻ ജർമനിയിൽ പറിച്ചപ്പോൾ ഇസ്ലാം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു.” പ്രസിദ്ധ ഫദീസു പണ്ഡിതനായ ഇമാം സുഹർത്തിയെ സംബന്ധിച്ച് ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളുടെ തൊടുത്തു വിട്ട ദുരാരോഹണങ്ങൾ ഡോക്ടർ അലി ഹസൻ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇതു സംബന്ധമായ ഒരു സെമിനാർ ഹിജ്ര 1360 തോം അൽ അസ്ഹറിൽ സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഡോക്ടർ മുസ്തഫാഖാം നടത്തിയ പ്രഭാഷണം ഡോക്ടർ അലി ഹസനിൽ സമൂല മാറിയും വരുത്തി. അദ്ദേഹം തെരിറിയാരണകൾ തിരുത്താൻ തയ്യാറായി. എന്നാൽ ഈ ചർച്ച അൽ അസ്ഹറിൽ ചുടുപിടിച്ചപ്പോൾ പ്രൊഫ. അഹർമദ് അമീറെൻ ഡോ. അലിഹസനോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: “സത്യത്തിനു വൈജ്ഞാനികക്കാരുടെ അൽ അസ്ഹർ സീക്രിക്കൗക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളുടെ അലിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്നു താങ്കൾക്ക് ഉച്ചിതമായി തോന്നുന്നത് പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉത്തമമായ മാർഗം അത് അവർലേക്ക് വ്യക്തമായി ചേർക്കാതെ താങ്കളുടെ സ്വന്തം പഠനമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. ‘ഞാൻ ഫജ്രുൽ ഇസ്ലാമിലും ഭൂഹർ ഇസ്ലാമിലും അങ്ങനെയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.’” പ്രൊഫസർ അഹർമദ് അമീറെൻ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളായ പാശ്ചാത്യരുടെ ശികിട്ടി മാത്രമാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലായി.

പാശ്ചാത്യരുടെ വികല നിശമനങ്ങളിൽ വണ്ണിതനായ മരീറാരു മോഡോണിസ്റ്റാണ് അബുറിയു. ഇദ്ദേഹം രഹിച്ച് ‘അഞ്ചുവാളൻ അലസ്സുന്നത്തിൽ മുഹമ്മദിയു’ എന്ന ശ്രമത്തിൽ ഫദീസുകളെ സംബന്ധിച്ചും ഫദീസു നിവേദകരെ സംബന്ധിച്ചും ഫദീസുശ്രമങ്ങളുടെ ഫദീസു നിവേദകരെ സംബന്ധിക്കാം: “വുർആനും കർമ്മപരമായ സുന്നത്തും മാത്രമാണ് അനുകരണിയമായ മതം. വുർആൻ മുതവാതിർ ആണ്. കാർമ്മിക രംഗത്തു പ്രവാചകർ പ്രയോഗവൽക്കരിച്ചു കാണിച്ചു തന്നതും പ്രസിദ്ധമായും സാർവ്വത്രികമായും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ സുന്നത്തും മുതവാതിർ തന്നെ. പ്രവാചകർ പ്രസ്താവിച്ചതായി വന്നിട്ടുള്ള വാചിക സുന്നത്ത് സീക്രിക്കൗക്കയോ തളളുകയോ ചെയ്യാം. ചുരുക്കത്തിൽ മുതവാതിർ മാത്രമേ സീക്രിക്കേണ്ടതുള്ളു. വാചിക ഫദീസുകളാണും മുതവാതിലൂ തന്നും. അപ്പോൾ പ്രവാചകരുടെ പ്രസ്താവനകൾക്കോ പ്രസാദങ്ങൾക്കോ ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിൽ ശബ്ദമായ ഒരു സ്ഥാനവും ഇല്ല.” പ്രസിദ്ധ സ്വഹാവി വരുന്നും ഫദീസു നിവേദകനുമായ അബു ഹുബൈദു എന്ന മഹാപണ്ഡിതനെ വ്യാജനും കപടനുമായാണ് അബുറിയു അബുതിപ്പിക്കുന്നത്. ഫദീസു നിശ്ചയികളായ വവാറിജ്, മുഅ്തതസില, ശ്രിയാ, ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകൾ ആഭിയാധ ശരീഅത്തു വിരുദ്ധരുടെ നിഗമനങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അബു ഹുബൈദുഡേയ അധിക്കേഷപിക്കാൻ പ്രധാനമായും ഇയാൾ അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത് തീവ്രവാദി ശ്രിയാ പണ്ഡിതനായ അബുദുൽ ഹുസൈൻ എഴുതിയിരുന്നു. ‘അബു ഹുബൈദു’ എന്ന കഷുദ്ര കൃതിയെയാണ്. മറ്റു പഠനങ്ങൾക്ക് പ്രധാനമായും അവലംബിച്ചതും ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളുടെ ശ്രമങ്ങൾ തന്നെ. ജോർജ്ജ് സെസബാൻ, ക്രീമർ, ഫിലിപ്പ് ഫീറിൻ, പോപ്പ് അബേഹാം, ലൂക്കോസ് എന്നിവരുടെ കൃതികൾ

അതിൽപെടുന്നു.

എന്നാൽ ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളോ അവരെ അനുകർച്ച മോഡേണിസ്റ്റുകളോ ഉന്നയിച്ച ഒരു ആരോപണത്തിനും പുതുതായി മറുപടി കണ്ണഭേദത്തണ്ട യാതൊരാവശ്യവും ഈ കാരണം ഈ ആരോപണങ്ങളിലും നേരത്തെ ശിയാ, ബവാർജ്ജ്, മുഅ്സ്തസിലി വിഭാഗങ്ങളും മറ്റു തൽപര കക്ഷികളും ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. അവയ്ക്കല്ലോം ഉചിതമായ മറുപടി നൽകി പൂർവ പണ്ഡിതനാർ പിന്റഗാമികളെ ധന്യരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വബർ ആഹാർ അമവാ ഏകനിവേദക ഹദീസ് നിഷേധകർക്കു പൂർവ്വീക പണ്ഡിതർ നൽകിയ മറുപടികൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

പ്രവാചകരിൽ നിന്ന് മുഖമുഖം അപിടുത്തെ പ്രസ്താവന കേടുവരുകൾ അതു അനിഷ്ടധ്യമായ തെളിവാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുൾ പോലെയുള്ള പിന്തുലുമുകളാൽക്കു നിവേദകരുടെ വാർത്തയിലൂടെ തന്നെ ലഭിക്കണം. ഇത്തരം വാർത്തകൾ രണ്ടിനമുണ്ട്. ഒന്ന് മുതവാതിർ. മരിാൻ ആഹാർ. പ്രവാചകരിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രസ്താവന നേരിട്ടു കേൾക്കുകയോ ഒരു പ്രവർത്തനം നേരിട്ടുകാണുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരവധി ആളുകൾ, അതു മറ്റു നിരവധി ആളുകൾക്കു കൈമാറി. അവർ അപകാരം മരിാരു വലിയ സമൂഹത്തിനും. അങ്ങനെ അബദ്ധത്തിനോ പ്രാജ്ഞത്തിനോ സാധ്യതയില്ലാത്ത വിധം വിശ്വസ്തരുടെ സമൂഹം കൈമാറി വന്ന ഹദീസിനാണ് മുതവാതിർ എന്ന് പറയുന്നത്. ഇതു ദൃശ്യജ്ഞതാനത്തെ കുറിക്കുന്നതാണ്. ഒരു ഹദീസ് മുതവാതിർ ആകുന്നതിന് നാലു ഉപാധികളുണ്ട്.

നാന്, ഓരോ സമൂഹവും സംസാരിക്കുന്നത് സംശയ രഹിതമായ ദ്രുശജ്ഞതാനത്തിൽ നിന്നാവണം.

രണ്ട്, അവരുടെ ദ്രുശജ്ഞതാനം പണ്ണേജ്ഞിയ വിദിതമായ സ്വപ്നം ജ്ഞാനമാവണം.

മൂന്ന്. ആദ്യ മധ്യാന്ത്യങ്ങളിലെല്ലാം ഈ ഗുണങ്ങളും നിവേദക സംഖ്യയും തികഞ്ഞിരിക്കണം.

നാല്, ദ്രുശജ്ഞതാനം നൽകുന്ന വിധം അംഗസംഖ്യ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അപ്പോൾ മുപ്പതു ദുക്ഷാക്ഷികൾ പറയുന്നതു കൊണ്ടാണ് സംശയരഹിതമായ ദ്രുശജ്ഞതാനം ലഭിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിവേദക ശ്രൂവലയിലെ ഓരോ കല്ലിയില്ലും അതിൽ കുറയാത്ത സംഖ്യ വേണം. മുതവാതിർ അല്ലാത്ത എല്ലാ ഹദീസുകളും ആഹാർ അമവാ ഏക നിവേദക ഹദീസുകൾ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഒന്നോ രണ്ടോ പേരോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കൊച്ചുസംഘമോ നിവേദനം ചെയ്താലും ദ്രുശജ്ഞതാനം ലഭിക്കുന്ന സംഖ്യാബലമില്ലാത്തതു കൊണ്ട് അതിനൊക്കെ ആഹാർ എന്നു തന്നെ പറയുന്നു. വിശാംസയോഗ്യരായ നിവേദകൾ മുഖേന ലഭിച്ച വബർ ആഹാർ സംശയരഹിതമായ ദ്രുശജ്ഞതാനത്തെ കുറിക്കില്ലെങ്കിലും മികച്ച ഭാവം നൽകുന്നു. ഇത്തരം ഹദീസുകൾ സ്വീകരിക്കുകയും തദ്ദുസാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത അസംഖ്യം സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. റസൂൽ തിരുമേനി (സ) ഏക വ്യക്തികളെ ദ്രുതമാരായും ജല്ലജിമാരായും ഗവർണ്ണർമ്മാരായും സകാത്ത് പിരിവുകാരായും രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് പിടാറുായിരുന്നു. ഒരു പണ്ഡിതന്റെ ഫത്വവ സ്വീകരിക്കൽ പാമരനു നിർബന്ധമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ സമുദായം ഏകോപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫത്വവ പലപ്പോഴും മികച്ച ഭാവനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ശഭദങ്ങൾ പലമായിരിക്കും. ഭാവനാടിനുമാനത്തിലുള്ള വാർത്തയായി ശാന്തികാവുന്ന ഫത്വവ സ്വീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ വിശ്വസ്തരിൽ നിന്ന് കേട് വാർത്ത ഒരു വിശ്വസ്തൻ ഉഖരിച്ചാൽ അതും സ്വീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലെല്ലാം. (മുസ്തസ്പദാ: ഇമാം ഗസ്സാലി 103-116, ജാമിലൽ ഉസ്യൂൽ: ഇബ്നുൽ അസീർ 1/69-70)

സ്വഹീഹുൽ ബുവാർഡിലെ 95-ാം അധ്യായം ഏക നിവേദക ഹദീസുകളുടെ പ്രാമാണികതയെ കുറിച്ചിള്ളതാണ്. അതിൽ ഇരുപത്തിരഞ്ഞു ഹദീസുകൾ തെളിവായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏഴുണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ രത്നചുരുക്കം ഇവിടെ വായിക്കാം.

(1) പ്രവാചകൻ ഒരു നിവേദക സംഘത്തോടു പറഞ്ഞു. നിസ്കാരത്തിനു സമയമായാൽ നിങ്ങളിലെരാം ബാക്കുവിളിക്കും. നിങ്ങളിൽ മുതിർന്നവൻ ഇമാമത്ത് നിൽക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട (7246). സമയമായാൽ എന്ന അറിയിപ്പിൽ വിശ്വസ്തനായ ബാക്കുകാരനെയും വിശ്വലഭിര കുറിക്കുന്നതിൽ വിശ്വസ്തനായ ഇമാമിനെയും അംഗീകരിക്കാമെന്നു വന്നു. (ഫത്വവ ബാറി 13/234)

(2) നജ്ദിനകാരോട് തിരുമേനി (സ) പറഞ്ഞു: വിശദ്ദതനായ ഒരു പുരുഷനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അയച്ചു തരാം. എന്നിട്ടു അവിടുന്ന് അബു ഉബൈദ: (റ) യെ അയച്ചു കൊടുത്തു.(7254)

(3) ജനങ്ങൾ വുഖാളൽ സ്വീഖിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നേം ഒരാൾ വനിട്ടു പറഞ്ഞു: “ഇനി കാർബണീ അഭിവൃദ്ധികരിച്ചു നിന്റുകൾക്കുമെന്ന് ഇന്നലെ രാത്രി പ്രവാചകരുകു വുർആനി ലുടെ കൽപന ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.” അവർ സിരിയായുടെ ഭാഗത്തെക്ക്, (ബൈതുൽമദാഖിലിലേക്ക്) തിരഞ്ഞെടു നിന്റുകൾക്കുകയായിരുന്നു. ഉടനെ അവർ കാർബണീ തിരിഞ്ഞെടു.(7251)

4) കാർബണീയിലേക്ക് തിരിയാനുള്ള ആജ്ഞ ലഭിച്ചതിനു ശേഷം തിരുമേനിയോടൊപ്പം അസ്സർ നിന്റുകൾച്ചു ഒരാൾ ഒരുപഠിനു അന്തിമാരുകളുടെ അരികെ നടന്നുപോകാനുംയായി. അവർ അസ്സർ നിന്റുകാരത്തിലെ റൂക്കുളലായിരുന്നു. അപ്പോൾ താൻ പ്രവാചകരുടെ കൂടെ നിന്റുകൾച്ചു വരികയാണെന്നും കാർബണീയിലേക്കു വിശ്വല മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവർ കാർബണീയിലേക്കു തിരുഞ്ഞെടു.(7252)

(5) അബു തപ്പിഹത്ത്, അബു ഉബൈദത്ത്, ഉബയ്യ് (റ) എന്നിവർക്ക് അനന്ത് (റ) ഇംഗ്രേഷ്യം മദ്ദം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നേം ഒരാൾ വന്നു പറഞ്ഞു. മദ്ദം നിഷിഖമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുകേട്ട് ഉടനെ അബുതുൽഹത്ത് അനന്തിനെ വിളിച്ചു മദ്ദ രേണ്ടിനു തകർത്തുകളയാൻ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അപേക്ഷാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.(7253)

(6) ഉമർ (റ) വും ഒരു അന്തിമാരിയും ഉള്ളം വച്ചു പ്രവാചക സമീപത്തു പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ പ്രവാചകരിൽ നിന്ന് കേൾക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ ഉമർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന് എത്തിച്ചുകൊടുക്കും. ഉമർ (റ) നീറു അഭാവത്തിൽ പ്രവാചകരിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉമർന്നും എത്തിച്ചു കൊടുക്കുമായിരുന്നു.(7256)

(7) ഒരു ശ്രാമീണ വനിതയെ കുറിച്ചു വ്യാപിചാരാരോപണമുണ്ടായപ്പോൾ നബി (സ) അസ്സലം പംശുജനായ ഉബൈദസിനെ വിളിച്ചു ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞു: “ഇയാളുടെ ഭാര്യയുടെ അടുത്തു പോവുക. അവൾ വ്യാപിചാരം സമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവളെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുക. അങ്ങനെ ഉബൈദസി പോയി അനേകൾക്കും. അവൾ വ്യാപിചാരക്കുറിം ഏററു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഉബൈദസി അവളെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.” (7260)

ഇമാം ശാഹിഇഹ (റ) തന്റെ റിസാല എന ശ്രമത്തിൽ ‘വബർ ആഹാദിന്റെ സംസ്ഥാപനത്തിനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ’ എന അല്ലായത്തിൽ മുപ്പതിലധികം തെളിവുകൾ നിരത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒരു ശിഖാം മാത്രം ഇവിടെ സംക്ഷേപിച്ചുലുക്കാം.

(1) അല്ലാഹു വിശുദ്ധ വുർആനിൽ പറയുന്നു: നാം നൂഹിനെ തന്റെ സമുദായത്തിലേക്ക് പ്രവാചകനായി നിയോഗിച്ചു (۹:۲۹). ഇപ്പകാരം ഇബ്രാഹീം (അ), ഇസ്മാഇലുൽ (അ), ലൂതുർ (അ), മുഹമ്മദ് (സ) ഇവർലോരോരുത്തരെയും തങ്ങളുടെ സമുദായങ്ങളിലേക്കു നിയോഗിച്ചയച്ചതായി വിശുദ്ധ വുർആൻ പറയുന്നു. വിശ്വാസയോഗ്യരായ ഒരാളുടെ വാർത്ത തന്നെ തെളിവിനു പര്യാപ്തമാ ണ്ണന് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

(2) അലി (റ) ഒരു കുതിരപ്പുരത്ത് മിനായിൽ വന്നു ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദുതർ പറയുന്നു: ഈ തശ്രീവു നാളുകൾ ആഹാര പാനീയങ്ങളുടെ ദിവസങ്ങളാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒന്നാനും നേന്നുപുഷ്ടിക്കരുത്. തന്റെ കുതിരപ്പുരത്ത് ഇരുന്നു ജനങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു അദ്ദേഹം ഇതു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. വിശ്വാസയോഗ്യനായ ഒരാളുടെ വാർത്ത പ്രമാണമല്ലക്കിൽ നബി (സ) അവരെയെക്കു വിളിച്ചു വരുത്തി അവരോട് അഭിമുഖമായി കൽപിക്കുകയോ അബ്ലൂക്കിൽ ഓനിലധികം ആളുകളെ വിടുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നു. കാരണം തിരുമേനിയോടൊപ്പം ഹജ്ജ് വേളയിൽ അനേകായിരം സഹാബിമാരുണ്ടായിരുന്നു. മതത്തിന്റെ വിധിപരിക്കുകൾ പ്രവാചകനിൽ നിന്ന് ഒരാൾ ഉദ്ധരിച്ചാൽ തന്നെ അതു തെളിവും പ്രമാണവുമാക്കുമെന്നതു കൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് ഒരാളെ വിശ്വ.

(3). ഹിജ്ര: ഓവതാം വർഷം ഹജ്ജ് അമീറായി നബി (സ) അബുബക്കർ (റ) എൻ വിടുകയുണ്ടായി. വിവിധ നാടുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്ത ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ഹാജിമാർ ആ ഹജ്ജിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവർക്ക് ഹജ്ജ് കർമങ്ങൾ പറിപ്പിക്കുകയും റസുലുല്ലാഹി (സ) യിൽ നിന്നുള്ള വിധിവിലക്കുകൾ അഭിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

(4). പ്രസ്തുത വർഷം തന്നെ നബി (സ) അലി (റ) ദൈ പരിഞ്ഞയച്ചു ബനാത്തു സുരിയിലെ ഏതാനും സുക്രതങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഓതിക്കേശ്വരിക്കുകയും കരാർ ലംഗിച്ച സകലരോടുമുള്ള ഉടന്പടികൾ പ്രവാചകൻ കയ്യാഴിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അഭിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

(5). വിവിധ നാടുകളിലേക്കും പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും നബി (സ) ഉദ്ഘാസമമാരെ നിയമിച്ചയകുകയുണ്ടായി. ഓരോ പ്രദേശത്തേക്കും ആ പ്രദേശത്തുകാർക്കു സുപരിചിതനായ വിശാസ യോഗ്യനേയായിരുന്നു വിച്ച്.

(6). ഓരോ നാട്ടിലേക്കും പ്രവാചകൻ നിയോഗിച്ച സെസന്യാധിപനും, ഓരോ പ്രവിശ്യയിലേക്കും നിയോഗിച്ച ഗവർണ്ണറും ഓരോ പേരായിരുന്നു. മതപ്രഭോധനവും കൂടി ഇവരുടെ നിയോഗ ലക്ഷ്യമായിരുന്നു.

(7) ഇസ്ലാമിലേക്കു കഷണിച്ചുകൊണ്ട് പ്രശസ്തരായ പ്രന്തങ്ങു രാജാക്കന്മാരുടെ അടുത്തെതക്കു നബി (സ) പ്രന്തങ്ങു ദൃതിമാരെ വിടുകയുണ്ടായി. ഇതെല്ലാം ഒരേ വർഷത്തിലായിരുന്നു. ഓരോ രാജ്യത്തേക്കും അവിടത്തുകാർക്കു സുപരിചിതനായ ദൃതനേയാണു വിച്ച്. (രിസാല: ഇമാം ശാഫിഇ)

ഇമാം ഗസ്താലി (റ) തെളിവുകൾ മുന്നായി സംശയിച്ചവത്രിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഒന്ന്: വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അസംഖ്യം സംഭവങ്ങളിൽ സ്വഹാബിമാർ എക്ക നിവേദക ഹദീസുകൾ സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു എന്നത് പ്രസിദ്ധവും അനിഷ്ടധ്യവുമാണ്.

രണ്ട്: അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുബുദ്ധർ തന്റെ സ്വഹാബികളെ ഗവർണ്ണറ്റിന്മാരായും ന്യായാധിപനാരായും ദൃതമാരേയും സകാതു പിരിവുകാരായും വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്കു വിടുകയുണ്ടായി. ഒരേ വ്യക്തിയെയായിരുന്നു ഈ തസ്തികകളിലെല്ലാം നിയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇക്കാര്യം എവർക്കും സുവൃക്തമാകുന്ന വിധത്തിൽ അനേക പരമ്പരകളിലൂടെ ഉൾക്കൊള്ളുകയുള്ള കാര്യമാണ്.

മൂന്ന്: ഇജ്തിഹാദിനു കഴിയാത്ത സാധാരണക്കാരൻ അതിനു കഴിയുന്ന മുഹ്തിയെ അംഗീകരിക്കുകയും അനുകരിക്കുകയും ചെയ്തു നിർബന്ധമാണെന്ന കാര്യം മുന്നലിം സമുദായത്തിന്റെ ഏകോപനം കൊണ്ട് സ്ഥിരപ്പെട്ടതാണ്. ഒരു മുഹ്തി തന്റെ ഗവേഷണ ഫലമായി പറയുന്ന കാര്യം മികച്ച ഭാവനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതായിതിക്കും. എക്കിൽ വിശാസ യോഗ്യനേയായ ഒരാൾ താൻ കേട്ട കാര്യം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്താൽ അതിന്റെ അംഗീകരണം മുഹ്തിയുടെ പത്വയേക്കാൾ അർഹമായതാണ്. വ്യാജമോ അബുഭുമോ സംഭവിക്കാനുള്ള വിദുര സാധ്യത വാർത്തയുള്ളിക്കുന്ന ആളിലുള്ളത് പോലെ മുഹ്തിയിലുമുണ്ട്. എന്നാൽ, മുഹ്തിയുടെ നിഗമനത്തിലുണ്ടാകുന്ന അബുഭുമത്തേക്കാൾ വിദുരമാണ് നിവേദനത്തിൽ സംഭവിക്കാനിടയുള്ള അബുഭും. (മുസ്തസ്വപ്നം 118121).

വബർ ആഹാദിന്റെ പ്രമാണികതയെ തളളിപ്പിറയുന്നവർക്ക് പ്രധാനമായും പരയാനുള്ളത് രണ്ടു ന്യായങ്ങളാണ്. **ഒന്ന്:** നബി (സ) യും സ്വഹാബിമാരിൽ പലരും എക്ക നിവേദക വാർത്ത സ്വീകരിക്കാൻ വിസ്തുതിച്ച സംഭവങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. **രണ്ട്:** ദൃശ ജണ്ഠനമില്ലാത്ത കാര്യത്തെ പിന്തുടരുതെന്ന് വിശ്വലു വുർആൻ (17/36) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഇന്തത്തിൽപ്പെട്ട ഹദീസുകൾ പ്രവാചകരും അനുയായികളും സ്വീകരിക്കുക പതിവായിരുന്നു എന്നതിനു നിരവധി തെളിവുകളുണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞപോലെ അവ അസംഖ്യവും പ്രസിദ്ധവുമാണ്. ഒരുപോൾ ചില സംഭവങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു നടന്നു എന്നതു ശരിയാണ്. അതു വബർ ആഹാദ് ആയത് കൊണ്ടല്ല. അതിനു ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളും കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവയെല്ലാം ഹദീസ്

വിജ്ഞാനീയ ശമ്പളങ്ങളിലും കർമ്മാസ്ത്ര നിബാന ശമ്പളങ്ങളിലും പണ്ഡിതന്മാർ വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ശാപിള്ള (റ) യുദ റിസാല, ഇബ്നുത്തൻ അസൈറിന്റെ ജാമിളൽ ഉസ്യത്ത്, ഇമാം ശസ്ത്രിയുടെ മുസ്തസ്സപം, അസ്വലാനിയുടെ ഫത്ഹുൽബാറി, ആമിദിയുടെ അൽ ഇഹ്കാം എന്നിവ നോക്കുക.

ഹബീബ് സമാഹരണവും സംരക്ഷണവും

ഇസ്ലാമിക മതനിയമങ്ങൾ നിർബന്ധാരണം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്ന ആധികാരികവും ദിതീയവുമായ അവലംബമാണ് ഹബീബുകൾ. ഒരുമാത്രതിൽ വുർആൻ സുക്തങ്ങൾ ശഹിക്കുന്നതിന് അൽപ്പബുദ്ധിയായ മനുഷ്യന് ലഭിച്ച അടിക്കുറിപ്പുകളാണ് ഇവ. സുക്ഷ്മമായ പല മതനിയമങ്ങളും വുർആന്തിൽ നിന്നു സ്വയം ശഹിച്ചെടുക്കാൻ നാം അശുക്രരാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്തുപങ്ങളിൽപ്പെട്ട നിന്ന് സകാത് എന്നിവ തന്നെ ഉദാഹരണം. ഇവയിൽ ഓരോന്നിന്റെയും നിയമങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ പ്രത്യേക ശമ്പളങ്ങൾ തന്നെ ആവശ്യമാണെന്നിരിക്കും. ഇതരം അവസരങ്ങളിൽ അവയുടെ വിശദാംശങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടത് ഹബീബുകളിൽ നിന്നായിരുന്നു. ഇസ്ലാം ഒരു ജീവിതവ്യവസ്ഥാബന്ധനത്തിനാൽ ഇതു പോലോത്ത അനേകായിരം മതനിയമങ്ങൾ ആവശ്യമായി വന്നു. ഇവക്കുള്ള മുസ്ലിം സമൂഹത്തിന്റെ എക്കാലത്തെയും അവലംബമായിരുന്നു ഹബീബുകൾ.

ഹബീബുകളുടെ പ്രചാരവും കൈമാറ്റവും പ്രവാചകരുടെ കാലത്തു തന്നെ അനിവാര്യമായിത്തീർന്നിരുന്നു. മുഹമ്മദ് നബി (സ) തന്നെ ഹബീബുകൾ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകിയതായി കാണാം. മദ്ദിനയിലെ ആദ്യ നാജുകളിൽ റബീഅശ് ഗോത്രത്തിൽ നിന്ന് ഒരു നിവേദക സംഘം പ്രവാചകരെ സന്ദർശിച്ചുപ്പോൾ അവിടുന്ന ഇങ്ങനെന്നയാണ് പിണ്ഠവസാനിപ്പിച്ചത്: “ഇതോർമിക്കുകയും നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു പോന്നവർക്ക് എത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക” (മിശ്രകാത്ത്, ഭാഗം 1 അധ്യായം 1). ഇതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു മരിറാറു സന്ദർഭത്തിലും പ്രവാചകരുടെ ഉപദേശം: “നിങ്ങളുടെ ജനയിലേക്കു തിരിച്ചു പോവുകയും അവരെ ഇക്കാര്യങ്ങൾ പിറ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക” (ബുഖാരി, ഭാഗം 3 അധ്യായം 25). ഹജ്ജത്തുൽ വിജാഹഗ്രന്ഥങ്ങളും ഹബീബു പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ? (ബുഖാരി, ഭാഗം 24 അധ്യായം 39). ഇവ കൂടാതെ പല സമൂഹങ്ങളിലേക്കും റിസൂൽ തന്നെ പ്രതിനിധികളെ നിയോഗിക്കുകയും അവർ വുർആനും ഹബീബു പിറ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. യമനിലെ ഗവർണ്ണറായി നിയമിതനായപ്പോൾ മുഅദ്ദുബ്രന്നു ജബലുമായി പ്രവാചകൾ നടത്തിയ സംഭാഷണവും ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ് (അബുദാവുദ്, ഭാഗം 3 അധ്യായം 11).

വുർആന്തിൽ നിന്നു മതവിധി നിർബന്ധാരണം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകരുടെ ഹബീബുകളിൽ നിന്നു വിധി പ്രവൃത്തിക്കുമെന്ന മുആദ്ദുബ്രന്നു ജബത് (റ) വിറുള്ള പ്രതികരണത്തിൽ നിന്നു പ്രക്രമാക്കുന്നത് പ്രവാചകരുടെ കാലത്തു തന്നെ മതവിധികളിൽ ഹബീബുകൾക്ക് അനിഷ്ടയുമായ സീകാരുതയുണ്ടായിരുന്നുനാണ്.

മതവിധികൾക്ക് ഹബീബുകളെ ആഗ്രഹിക്കേണ്ടി വന്നതും ഹബീബ് ശ്രേബരണം ആരംഭിച്ചതും റിസൂലിന്റെ വിയോഗ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന പാശ്ചാത്യരുടെ വാദത്തിനുള്ള മറുപടികളാണ് പ്രസ്തുത വിവരങ്ങൾ. ചിലർ എഴുതിയ പോലെ ഹബീബ് സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്നത് മുസ്ലിംകളിൽ വൈകിയുദ്ധിച്ച ഒരു ചിന്തയായിരുന്നില്ല. കാരണം, സ്വഹാബാകൾ ആദ്യം മുതലേ ഹബീബുകൾ മനഃപാംമായും ലിഖിത രൂപത്തിലും ശ്രേബരിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും ശൈലിച്ചിരുന്നു. (പ്രവാചക വിയോഗമാണ് ഇതരം പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കാരണമെന്ന ശില്പാമിന്റെയും വില്പംമുറിന്റെയും ആദ്ദോഹനങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി. (Life of mohamed by muir, Traditions of Islam by Guillaume). പ്രവാചകരുടെ വാക്കുകളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ആധികാരികങ്ങളാണെന്നും പിൽക്കാലത്തെക്കു വേണ്ടി സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും പ്രവാചകരുടെ കാലത്തു തന്നെ സ്വഹാബാകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അബു ഹുരൈറ (റ) ഉദ്ദിച്ച ഒരു ഹബീബിൽ ഇങ്ങനെ

കാണാം: “അൻസാറുകളിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ മരവി കാരണം ഹദീസുകൾ സുക്ഷിച്ചുവെക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിനെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകരോടു പരാതി പരിഞ്ഞപ്പോൾ വലതു കൈ ഉപയോഗിക്കാനായിരുന്നു പ്രവാചകരുടെ നിർദ്ദേശം” (തിർമ്മിദി ഭാഗം 39 അധ്യായം 12). (പേനയുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കു സുചിപ്പിച്ചു കൊണ്ട്). അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറിൽ നിന്നു മരിറാതു സംഭവം കാണാം: ഹദീസുകൾ എഴുതിവച്ചിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംർ ഇതേക്കുറിച്ചു റസൂലിനോടു പരിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടുത്തെ പ്രതികരണം ഇപ്പകാരമായിരുന്നു: “എഴുതുക, ഞാൻ സത്യം മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളു” (അബ്ദുല്ലാഹുട് ഭാഗം 24 അധ്യായം 3). ഈ ഹദീസ് പ്രശസ്തവും മുപ്പതോളം വ്യത്യസ്ത ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭ്യവുമാണ്. അബ്ദു ഹുറൈറിൽ (റ) പറയുന്നു : “എന്നപ്പോലെ സ്വഹാബികളിൽ ആരും തന്ന ഹദീസുകൾ സംരക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംർ ഒഴികെ, കാരണം അദ്ദേഹം എഴുതി സുക്ഷിച്ചിരുന്നു” (ബുവാർ ഭാഗം 3 അധ്യായം 39). അബ്ദുഖകർ (റ), അലി (റ) തുടങ്ങിയവർ ഹദീസുകൾ എഴുതി വച്ചിരുന്നതായി ശ്രമങ്ങളിൽ കാണാം. (ബുവാർ ഭാഗം 3 അധ്യായം 39, ഭാഗം24 അധ്യായം 39).

മക്കാ ഫർഹിന്റെ വർഷത്തിൽ പ്രവാചകർ ഒരു പ്രസംഗം നടത്തിയപ്പോൾ യമൻ ദേശക്കാരനായ ഒരു സ്വഹാബി ആ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എഴുതിത്തരണമെന്ന ആവശ്യവുമായി മുന്നോട്ടു വന്നു. അപ്പോൾ അംറിനു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയായിരുന്ന പ്രവാചകൾ ചെയ്തത് (ബുവാർ, ഭാഗം 3 അധ്യായം 39). സംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി എഴുത്ത് ഒരുപാധിയായി സീകരിക്കൽ പ്രവാചകരുടെ കാലത്തു തന്നെ ആരംഭിച്ചിരുന്നുവെന്നത് സുവ്യക്തമാണ്. എക്കിലും ഹദീസ് രേഖപ്പെടുത്തിവയ്ക്കൽ പ്രവാചകരുടെ കാലത്ത് വ്യാപകമായി പ്രചരിച്ചിരുന്നില്ല. ഹദീസ് എഴുതൽ പ്രവാചകർക്കു അനിഷ്ടമാണെന്നു ധനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസ് അബ്ദു ഹുറൈറിൽ (റ) വിൽ നിന്ന് ഉല്ലരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ കാരണം ഹദീസുകൾ രേഖപ്പെടുത്തൽ അവ ബുർആനുമായി കൂടിക്കലാവുമെന്ന ഭയമായിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠ പ്രവാചകർ തന്നെ ഹദീസ് രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഹദീസ് സംരക്ഷണത്തിനു പ്രധാനമായും മനഃപാദമാക്കി വയ്ക്കുന്ന രീതിയാണ് ആശയികപ്പെട്ടിരുന്നത്. മനഃപാദമാക്കി വയ്ക്കൽ കൂടുതൽ വിശ്രസ്തവും വ്യാപകവുമായിരുന്നു. അതുകൂടി രീതിയിൽ ഓർമ്മക്കു സ്വന്നിക്കാൻ അബ്ദീകൾ. ആയിരക്കണക്കിനു അനേബുൻ്നു കവിതകൾ പലരും മനഃപാദമാക്കിയിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഏറ്റവും ആധികാരികമായി വർത്തിച്ചിരുന്നത് മനഃപാദമാക്കുന്ന രീതിയായിരുന്നു. രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട പ്രതികളിലെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തുന്നതും സംശയ നിവാരണത്തിനു അവലംബമാക്കുന്നതും വരെ മനഃപാദമാക്കിയിരുന്ന ഹദീസുകൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരുന്നു. വ്യത്യസ്ത സവിശേഷതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹദീസ് ശേഖരണം, സംരക്ഷണം എന്നിവയുടെ ഘടകങ്ങളെ അഞ്ചായി തിരിക്കാം.

» ഒന്നാം ഘട്ടം

ഹദീസ് ശേഖരണത്തിന്റെ ഒന്നാം ഘട്ടം പ്രവാചകർ (സ) യുടെ ജീവിത കാലമായിരുന്നു. മുഴുവൻ സ്വ ഹാബാക്കളും തുല്യ തോതിൽ ഹദീസ് ശേഖരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കു കൊണ്ടില്ല. അതിനുള്ള അവസരം ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നു വേണ്ടം പറയാൻ. ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ ജീവിതോപാധികൾ കൂടണ്ടതാൻ സമയം ചെലവഴിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ശത്രുകളിൽ നിന്നു മുൻ്നിലം സമൂഹത്തെ സംരക്ഷിക്കുക എന്ന ഭേദത്തോടു കൂടി പലർക്കും എറ്ററ്റുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. മത വിജ്ഞാന ലക്ഷ്യത്തോടെ പള്ളിയിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടിയിരുന്ന അസ്പർഹാബു സൃഷ്ടപ്പാഡ് എന്ന വിഭാഗമായിരുന്നു പൊതുവേ ഇത്തരം വിജ്ഞാന ശാഖകളിൽ സദാ വ്യാപൂതരായിരുന്നത്. ഇവരിൽ നിന്നും ചിലർ അങ്ങാടികളിലേക്കു പോവുകയും ഭക്ഷണ മാർഗ്ഗം തേടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അസ്പർഹാബു സൃഷ്ടപ്പാഡ് യിൽ പെട്ട പ്രധാന അംഗമായിരുന്നു അബ്ദുഹുറൈറിൽ (റ). പ്രവാചകൻ്റെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും അതേപടി അദ്ദേഹം മനഃപാദമാക്കി. ആദ്യം മുതലേ ഹദീസ് സംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അഭ്യർഹനിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ എടുത്തു പറയത്തക്കേണ്ട്. അഭ്യർഹം തന്നെ പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ പറിഞ്ഞതക്കും; അബ്ദുഹുറൈറിൽ ധാരാളം ഹദീസുകൾ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? മുഹാജിരുകൾക്കും, അൻസാറുകൾക്കും കഴിയാത്ത വിധം എങ്ങനെന്നുണ്ടെന്ന് അബ്ദുഹുറൈറിൽ ഇവ ഉല്ലരിച്ചത് എന്ന്? യമാർമ്മയും ഇതായിരുന്നു. അഭ്യർഹിൽ പലർക്കും ജീവിത മാർഗ്ഗം കൂടണ്ടതെന്നും ശാഖയിരുന്നു. പകേശ, ഞാൻ സദാ സമയം പ്രവാചകരുടെ കൂടെ താമസിച്ചു. അതിനാൽ അവർഹിൽ പലർക്കും ലഭിക്കാത്തവ എന്നിക്കു ലഭിക്കുകയും ഞാൻ മനഃപാദമാക്കുകയും ചെയ്തു.

അസ്വഹാബു സ്വീപ്പഫിം യിൽ പെട്ട പലർക്കും കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ എനിക്കെതാനുമില്ലാത്തതിനാൽ മുഴു സമയവും പ്രവാചക സാമീപ്യം ലഭിച്ചു. (ബുഖാർ ഭാഗം 34 അധ്യായം 1).

അബുഹുറൈറിൽ (റ) വിനെക്കുറിച്ചു മരറാരു സഹാബിയായ തർഹാത്തിലെ ഉദ്ദേശ്യം (റ) പറയുന്നു : “ഞങ്ങൾ കേൾക്കാത്ത ഹദീസുകൾ അബുഹുറൈറിൽ കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ സംശയമില്ല. കാരണം, പാപമായിരുന്ന അദ്ദേഹം മിക്കപ്പോഴും റസുലിന്റെ സമീപത്തായിരുന്നു” (ഹത്തഹൃത്തബാറി ഭാഗം 1 പുറം 191). അബുഹുറൈറിൽ (റ) വിന്റെ ഓർമ്മ ശക്തിയെയും ഹദീസ് വിജ്ഞാനത്തെയും പ്രശംസിക്കുന്ന മുഹമ്മദ്ബന്നു അമ്മാറയുടെ വാക്കുകളും പ്രസിദ്ധമാണ് (ബൈഹാബി).

പ്രവാചക പത്തിനായിരുന്ന ആളുൾ (റ) യും ഈ ഘട്ടത്തിൽ തന്റേതായ പക്ഷു വഹിച്ചു. അതഭൂതകരമായ ഓർമ്മ ശക്തിക്കും വിവേകത്തിനും ഉടമയായിരുന്നു ആളുൾ (റ). അവർത്തതിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക അവരുടെ പതി പായിരുന്നു. അബുദുല്ലാഹിബെൻ ഉമർ (റ), അബുദുല്ലാഹിബെൻ അബ്ദുൾ എന്നിവരും ഹദീസ് ശേഖരണത്തിൽ മുവുറായിരുന്നു. ഹദീസുകൾ ശേഖരിക്കാൻ എഴുത്ത് ഉപാധിയായി സീകരിച്ചവർത്തെ അബുദുല്ലാഹിബെൻ അംദ് (റ) വും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഹദീസ് ശേഖരിക്കാൻ ഒന്നിടവിട്ട് ദിവസങ്ങളിൽ പ്രവാചകരെ പിന്തുടരാൻ അയൽവാസികളുമായി ധാരണയുണ്ടാക്കിയ സംഭവവും ശമ്പളങ്ങളിൽ കാണാം (ബുഖാർ ഭാഗം 3 അധ്യായം 27). ഇങ്ങനെ പ്രവാചകരിൽ നിന്നു നേരിട്ട് ഹദീസ് ശേഖരിക്കുന്നതിനായിരുന്നു ഒന്നാം ഘട്ടത്തിൽ പ്രാധാന്യം.

» രണ്ടാം ഘട്ടം

പ്രവാചകരുടെ വിയോഗത്തിനു ശേഷമാണ് ഹദീസ് സംരക്ഷണത്തിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത്. പ്രവാചക കാല ശേഷം പണ്ഡിതരുടെ അടുത്തേക്കു പരിഹാരത്തിനു വന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് വൃഥതനിനെന്നേയാ ഹദീസിനെന്നേയാ അവലംബിക്കേണ്ടി വന്നു. പല പ്രശ്നങ്ങളിലും ഹദീസുകൾ മാനദണ്ഡമാക്കി വിധി നടത്തി. ഇതിനാൽ തന്നെ ഹദീസുകളുടെ ആധികാരികതക്കു തെളിവുകൾ സംഘടിപ്പിക്കേ തും അനിവാര്യമായി. ഇങ്ങനെ ഹദീസ് ശേഖരണത്തിൽ രണ്ടു പ്രക്രിയകൾ ഉത്തരിച്ചു. തെളിവുകൾ വണ്ണിതമായി സ്ഥിരപ്പെട്ട ഹദീസുകൾ മാത്രം തുടർന്ന് സീകരിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഹദീസ് വിജ്ഞാനിയത്തിന്റെ വളർച്ചക്കുള്ള പ്രധാന ഘടകമാണ് ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള അമുസ്ലിംലുടെ കുത്തതാഴുക്ക്. റസുലിന്റെ വിയോഗ ശേഷം ഇസ്ലാം സീകരിച്ചവർക്ക് അവിടുതെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കാണാൻ കഴിയാതെ തങ്ങളുടെ നേതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സർവ വിവരങ്ങളും അറിയാനുള്ള അനേകംശാന്തര കലാശിച്ചത് ഹദീസ് ശേഖരണത്തിലായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പലരും സഹാബാക്കളെ ആശ്രയിക്കുകയും അവർത്തിൽ നിന്നു സുക്ഷ്മ വിവരങ്ങൾ കൂതൃതയോടെ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ കണ്ണിശത പാലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇസ്ലാമിന്റെ ധ്യതഗതിയിലുള്ള വളർച്ചയും ഹദീസുകളുടെ കൂതൃതക്കു കാരണമായ ഘടകമായിരുന്നു. പ്രവാചക വിയോഗത്തിന്റെ അടുത്ത പത്തു വർഷത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ പ്രവാചകർ മികയിടങ്ങളിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ പ്രവാചക വിശേഷങ്ങൾ വന്നതോതിൽ ചർച്ചക്കു വിധേയമാക്കപ്പെട്ടു. ഹദീസുകൾ ഇത്തരുണ്ടതിൽ അശായമായ പഠനങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കപ്പെട്ടു.

സഹാബാക്കളുടെ ഇസ്ലാമിനോടുള്ള അകമഴിന്ത പ്രതിബൈദ്യതയും ഈ ഘട്ടത്തിലെ ഹദീസ് വിജ്ഞാന പുരോഗതിയുടെ ഒരു കാരണമാണ്. മതത്തിനു വേണ്ടി വീട്ടും കൂടുംബവും ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയാറായവർ ഹദീസ് വിജ്ഞാനവും തങ്ങളുടെ ജീവിത ലക്ഷ്യമായെടുത്തു. അവർ കൂടും കൂതൃമായി പാശ്ചാത്യ പരസ്യത്തു ദേശങ്ങളിലേക്കു ചേക്കേണ്ട തുടങ്ങി. ഇവർലിലുടെയും ഹദീസുകൾ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രചരിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനു പുറമേ ഹദീസ് പണ്ഡിതരെയനേപ്പിച്ച് വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ആളുകൾ ഒരുക്കാൻ തുടങ്ങി. അബു ഹുറൈറിൽ (റ) വിനു ഏകദേശം 800 ഓളം ശിഷ്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ താമസസ്ഥലങ്ങൾ ഹദീസ് വിജ്ഞാന ദാഹികളെക്കാണ്ടു നിറഞ്ഞു. ഹദീസ് ശേഖരണത്തിനു വേണ്ടി ദീർഘയാത്രകളും സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഒരൊറു ഹദീസിനു വേണ്ടി മദീനയിൽ നിന്നു സിറിയയിലേക്കു യാത്ര ചെയ്ത മഹാനാണ് ജാബിദ്ബന്നു അബുദുല്ലാ (റ). ഈ യാത്രയുടെ കാലാവധി ഒരു മാസമായിരുന്നുവെന്ന് ശമ്പളങ്ങളിൽ കാണാം (ബുഖാർ ഭാഗം 3 അധ്യായം 19). ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ഹത്തഹൃത്തിൽ ബാരിയിൽ ഉഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുന്നാം ഘട്ടം

പ്രവാചകരെ നേരിട്ടു കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവരുടെ തലമുറി അവസാനിച്ചതോടെ ഹദീസ് ശേഖരണവും അതിന്റെ മുന്നാം ഘട്ടത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്ത കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അധ്യാപനം നടത്തിയിരുന്ന പണ്ഡിതരായിരുന്നു ഹദീസുകൾക്കു വേണ്ടി ഇക്കാലത്ത് ആശ്രയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. പകേഷ്, ഏതെങ്കിലും ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽ മുഴുവൻ ഹദീസുകളും പബ്ലിക്കേഷൻ പല ഭാഗത്തും വ്യാപിച്ചതാണിതിനു കാരണം. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ഹദീസ് സംരക്ഷണത്തിൽ എഴുത്ത് ഒരു പൊതു ഉപാധിയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടത്. എഴുത്തിനുള്ള സാങ്കേതിക സ്വാക്ഷര്യങ്ങളും ഇക്കാലത്ത് വികസിച്ചിരുന്നു. മാത്രമല്ല, സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഹദീസുകൾ ബുർജുനുമായി കൂടിക്കലരുമെന്ന ഭീതിയും ഇക്കാലത്തില്ലായിരുന്നു. ഓർമ്മിച്ചു വയ്ക്കുന്ന ഹദീസുകൾക്കുള്ള ഒരു സഹായോപാധിയായാണ് ആദ്യം എഴുത്ത് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. കയ്യുഴുത്തു പ്രതികളിൽ നിശ്ചിത ഹദീസുകൾ പബ്ലിക്കേഷൻ പല ഭാഗത്തിലുണ്ടെന്നത് ഒരു ഹദീസിന്റെ ആധികാരികതകു മാനദണ്ഡമായിരുന്നില്ല. മരിച്ച ആധികാരികതക് സ്വീകാര്യരായ ഉദ്ധാരകരെ (റാബി) അവലും ബിജേഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഉമയ്യദ് രാജവംശത്തിലെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ഉമർബിനു അബ്ദുൽ അസീസായിരുന്നു, ഹദീസിന്റെ ലിഖിത സമാഹരണങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്ന് ആജതെ പുറപ്പെടുവിച്ച ആദ്യത്തെ ഭരണാധികാരി. ഇങ്ങേහം അബുബക്രരുംബിനു ഹസ്മം ഇപ്രകാരമെഴുതി: “വിജ്ഞാന നഷ്ടവും പണ്ഡിതരുടെ വിജ്ഞാനവും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ താങ്കൾ ഹദീസുകൾ അനേകിക്കുകയും അവ രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക. ധമാർത്ഥ ഹദീസുകൾ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാം. ജനങ്ങൾ വിജ്ഞാനം പരസ്യമാക്കുകയും കൂട്ടമായി ഇരിക്കുകയും വേണം. കാരണം പൊതു ജനങ്ങളിൽ നിന്നു തയപ്പെടുന്നതു വരെ ഒരു വിജ്ഞാനവും അപേത്യക്ഷമാകുന്നില്ല” (ബുഖാറി ഭാഗം 3 അധ്യായം34).

ഉമർബിനു അബ്ദുൽ അസീസിന്റെ ഹദീസിലെ ഗവർണ്ണറായിരുന്നു അബുബക്രബിനു ഹസ്മ. ഇത്തരം കത്തുകൾ മരിു കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കും അയച്ചതിന് തെളിവുകൾ കാണാം (അഹമ്മദ്ബിനു അലി ഭാഗം 1 പുറം). പകേഷ്, രണ്ടു വർഷത്തെ ഭരണ ശേഷം ഉമർ രണ്ടാമൻ മൃത്യുകയും പിന്തുടർച്ചകാരിൽ ഇത്തരം താൽപര്യങ്ങൾ പൊതുവെ ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നു വന്ന നൂറ്റാണ്ടിൽ ഹദീസ് ശേഖരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഭരണ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു സത്രന്തമായാണ് നടത്തപ്പെട്ടത്. അങ്ങനെ ഹദീസ് ശേഖരണം നാലാം ഘട്ടത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു.

» നാലാം ഘട്ടം

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മല്ലുത്തിനു മുമ്പേ ഹദീസ് വിജ്ഞാനത്തിന് ഒരു സ്ഥിരമായ പൊതുരൂപം ലഭിച്ചിരുന്നു. നൂറുകണക്കിനു വിദ്യാർഥികൾ വ്യത്യസ്ത കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിരന്തര ഹദീസ് പഠനങ്ങളിൽ എഴുപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹദീസുകളോടു കൂടെ ഉദ്ധാരകരുടെ പേരുകളും ശേഖരിച്ച് സംരക്ഷിക്കൽ ഇതു ഘട്ടത്തിൽ അനീവാര്യമായിത്തീർന്നു. ഇതിനു വേണ്ടി ഹദീസ് എഴുതിവെകല്ലും അതുന്നാപേക്ഷിതമായി. ഇങ്ങനെ അറിയപ്പെട്ട ശ്രദ്ധമാണ് ഇമാം അബ്ദുൽ മാലിക്ബിനു അബ്ദീൽ അസീസബിനു ജുരൈജിന്റെ (ഇംബനു ജുരൈജ്) സമാഹാരം. ഇംബനു ജുരൈജ് മകയിലും മരിു ശ്രദ്ധകർത്താക്കളായ മാലിക്ബിനു അനുസ് (ഒ), സുഹ്യാനുംബിനു ഉദയനഃ (ഒ) എന്നിവർ മദീനയിലും അബ്ദുല്ലാഹിബിനു വഹ്ബി (ഒ) ഇഞ്ജിപ്തിലും സുഹ്യാനുംബിനു സൗരി (ഒ), മുഹമ്മദ്ബിനു ഫുളൈൽ (ഒ) എന്നിവർ കുഫയിലും മഅ്മർ, അബ്ദു റിസാബ് എന്നിവർ യമനിലുമായിരുന്നു ജീവിച്ചിരുന്നത്. ഹമ്മാദ്ബിനു സൽമഃ, റിഞ്ചബിനു ഉബാദേ എന്നിവർ പൊരിയിലും ഹുശേരം വാസിത്തിലും അബ്ദുല്ലാഹിബിനു മുഖാരിക് പുരാസാനിലും ജീവിച്ചു. ഇവരുടെ ശ്രദ്ധങ്ങളിൽ മാലിക് (ഒ) വിന്റെ ‘മുവതാ’ വളരെയധികം പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചു. മുസ്ലിംകളുടെ ഭേദനിന്ന് ജീവിത പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഹദീസ് സമാഹാരം എന്ന നിലയിലായിരുന്നു ഇവയിൽ മിക്കതും രചിക്കപ്പെട്ടത്. മുഴുവൻ ഹദീസുകളുടെയും സമാഹാരമെന്ന നിലകൾ ഒരു ശ്രദ്ധ രചന അസാധ്യമായിരുന്നു. ഹദീസുകൾ വിശ്രാലമായി വ്യാപിച്ചിരുന്നുവെന്നതാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാന കാരണം.

» അഞ്ചാം ഘട്ടം

ഹദീസുകളുടെ ശേഖരണം മുസ്കന്ത്, ജാമിഅശ് എന്നീ രണ്ടു തരത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. ‘സന്ത്’ എന്ന പദത്തിൽ നിന്നാണ് ‘ഇസ്ലാമി’ എന്ന ഉത്തരവും. ഒരു ഹദീസിന്റെ വ്യത്യസ്ത ഉദ്ധാരകരിലും അതിനെ പ്രവാചകരിൽ നിന്നു കേടു സ്വഹാവിയിലേക്കുള്ള പരമ്പര സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെയാണ് ഇസ്ലാമാദന്നു

പരയുന്നത്. മുസ്കർ ഇന്തതിലെ ഹദീസുകൾ, അവയിലെ വിഷയ വിവര ക്രമപ്രകാരം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടവയല്ല. മരിച്ച സ്വഹാബാകളുടെ പ്രത്യേക ക്രമപ്രകാരം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ഇമാം അഹമ്മദ്ബന്നു ഹനഫ (റ) നേരു മുപ്പതിനായിരത്തോളം ഹദീസുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മുസ്കർ ഇവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത്. എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള ഹദീസുകളും ജാമിൽൽ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആർ ഹദീസ് സമാഹാരങ്ങൾ പൊതുവെ അഹർലുസ്സുന്ന പണ്ഡിതരാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ബുഖാർ (മ: 256 ഹിജ്ര), മുസ്ലിം (മ: 261), തിരമുദി (മ: 279), ഇബ്നുമാജി (മ: 473), നസാහ്ര (മ: 303) എന്നിവയാണവ.

» ഹദീസുകളും കമകളും

ജുതർ, കൈസ്തവർ, പേരഷ്യർ എന്നിവരിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന കമകളും അവയിലെ വിവരങ്ങളും പ്രവാചകരുടെ ഹദീസായി തെററിഖരിക്കപ്പെടരുത്. ഇത്തരം സംഭവ വിവരങ്ങങ്ങൾ സമാഹരിച്ചവരെ മുഹബ്തിസൈഞ്ചളിൽ നിന്നു വേർത്തിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ പല മാനദണ്ഡങ്ങളുമുണ്ട്. ഭാഷാ ശൈലി തന്നെ ഒരുഭാഷയിൽ, എന്നാൽ, വില്യും മുറിനേപ്പോലുള്ള പല ഓറിയൻ്റലിസ്റ്റുകളും പലപ്പോഴും ഇവയെല്ലാം ഹദീസുകളാണെന്ന രൂപത്തിലാണ് കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

» ഹദീസിന്റെ യുറോപ്യൻ വിമർശം

പല യുറോപ്യൻ എഴുത്തുകാരും ഹദീസുകളെയും ഉദ്ധാരകരെയും അടച്ചാക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല സ്വഹാബാകളും ഹദീസുകൾ കൃതിമമായി നിർമ്മിക്കാൻ പോലും മടിക്കാത്തവരായിരുന്നുവെന്ന് സമർപ്പിക്കാൻ പലരും വിഹമി ശ്രമം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. അബു മുരിദോൾ(റ) ഇത്തരത്തിൽ കൃതിമ ഹദീസുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നയായിരുന്നുവെന്ന് ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കാം ‘ഈ ഏഴുവേ യു ഓഹേഷാ’ എന്ന ശ്രദ്ധത്തിൽ ഏഴുശ്രദ്ധമന്നാലു രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത്തരം വാദങ്ങൾ അടിസ്ഥാന രഹിതങ്ങളും അൽപ്പജ്ഞാനത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളുമാണ്. സ്വഹാബാകൾ മുഴുവൻ വിശ്വസ്തരാണെന്നാണ് അഹർലുസ്സുന്നയുടെ എല്ലക്കു കണ്ണംനുയുള്ള അഭിപ്രായം’ എന്നാണ് ഇബ്നു ഹജറുൽ ഹൈതമി (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇസ്ലാമിന്റെ ഭേദമായ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ വിള്ളലുകൾ വീഴ്ത്തുന്നതിലാണ് ഇത്തരം ആരോപണങ്ങൾ ലക്ഷ്യം വച്ചിരിക്കുന്നത്. മുസ്ലിം ചരിത്രകാരന്മാരെന്നിയപ്പെടുന്ന പലരും ഇത്തരം അടിസ്ഥാന രഹിതങ്ങളായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ട്.

ചരിത്രത്തിന്റെ ശത്രീയായ അവബോധം ഇത്തരം ആരോപണങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളായി മാറുന്നത് കാണാം. വ്യവസ്ഥാപിതവും അതി സുക്ഷ്മവുമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കു വിധേയമായാണ് ഹദീസ് വിജ്ഞാനം ഉത്തരവിച്ചതും വളർച്ച പ്രാപിച്ചതും. ഹദീസിന്റെയും സമാഹർത്താകളുടെയും വിശ്വസ്തതയും നിഷ്കർഷതയും സംശയിക്കുന്നു. സമിരപ്പേട്ടാൽ മാത്രമേ അവ ഹദീസ് പണ്ഡിതരിക്കിട്ടിയിൽ സീക്കാര്യമായിരുന്നുള്ളൂ. ഇത്തരം ഹദീസുകൾ മാത്രമാണ് ഇന്നത്തെ ആധികാരിക ശ്രമങ്ങളിലുള്ളതും പ്രമാണങ്ങളായി സീക്കിക്കപ്പെടുന്നതും.